

No. 10—Volume 37

OCTOBER-SPALIS

1951

VYTIS

Published Monthly by
Knights of Lithuania
 SO. BOSTON 27, MASS.

DIEVUI IR TĒVYNEI
 Year's subscription: U. S. and
 Canada \$3.00; foreign \$3.50;
 single copy 30 cents.

Editor—DR. JUOZAS LEIMONAS, 206 W. Fifth Street,
 South Boston 27, Mass.
 Asst. Editor—PHYLLIS GRENDAL, 395 W. Broadway,
 South Boston 27, Mass.

**KNIGHTS OF LITHUANIA SUPREME COUNCIL
 OFFICERS 1951-1952**

REV. ANTHONY KASPER, Spiritual Director, 211
 Ripley Place, Elizabeth, New Jersey
 AL WESEY-VASILIAUSKAS, President, 102 Maple St.,
 Great Neck, L. I., N. Y.
 JOHN A. STOSKUS, Vice-President, 6522 So. Rockwell
 St., Chicago, Ill.
 WALTER R. CHINIK, Vice-President, 4649 Cook Ave.,
 Pittsburgh, Pa.
 JOSEPHINE RUSAS, Recording Secretary, 9 Charles
 St., Port Washington, L. I., New York
 MRS. TILLIE GERULIS, Financial Secretary, 38 Prov-
 idence St., Worcester 4, Mass.
 FRANK GUDELIS, Treasurer, 129 Rita Street, Dayton
 4, Ohio
 ANNA MAE UZNIS, Trustee, 10800 So. Morrow Circle,
 Dearborn, Michigan
 MRS. MARY WAITONIS, Trustee, 29 Richter Street,
 Providence, R. I.
 JOSEPH GRISH, Esq., Legal Adviser, 1324 Bruce Ave.,
 Glendale 2, California

RITUAL COMMITTEE

VICTOR ANCHUKAITIS, 1226 Columbia Rd., South
 Boston 27, Mass.
 JACK L. JATIS, 6822 So. Rockwell St., Chicago 29, Ill.
 LONGINIS L. SVELNIS, 163 "I" Street, So. Boston 27,
 Mass.

LITHUANIAN AFFAIRS COMMITTEE

REV. JOHN C. JUTKEVICIUS, Chairman
 153 Sterling St., Worcester 4, Mass.
 Chicago District—MRS. SYLVIA BALTRUNAS, 6442
 South Artesian Ave., Chicago 29, Ill.
 Pittsburgh District—HELEN GIRDIS, 2407 Sarah St.,
 Pittsburgh 3, Pa.
 New York-New Jersey District—ANNE KLEM, 183
 Dukes Street, Kearny, New Jersey
 Ohio-Michigan—ROBERT BORIS, 1512—24th Street,
 Detroit 16, Mich.
 New England—MRS. BERNARD J. MINKUS, 22 Mech-
 anic St., Westfield, Mass.

HONORARY MEMBERSHIP COMMITTEE

LEONARD ŠIMUTIS, Chairman; JACK L. JATIS, Sec-
 retary; ANTHONY J. MAŽEIKA, FRANK RAZ-
 VADAUSKAS, KASTAS ZAROMSKIS.

All correspondence should reach the editor by the 15th
 of the month preceding the next issue. Correspondents
 may use pen names, but all correspondence must bear
 the signature and address of the writer. The editor as-
 sumes no obligation to return any material not solicited.

Entered as Second Class Matter June 10, 1943 at the
 Post Office at Boston, Mass., under the Act of March
 3, 1879.

TURINYS—CONTENTS

K. Mockus, VYČIAI IR LIETUVYBĖS IŠLAI- KYMAS	3
L. DAMBRIUNAS, KAI SEKASI IR KAI NESISEKA	5
Msgr. John Balkunas, GENOCIDE CON- VENTION	6
Kun. St. Raila, MES KELIAVOM Į ROMA	7
Juozas Bulevičius-Boley, NORKUNO PALI- KIMAS VYČIAMS	8
Rev. Albert J. Contons, HOW TO MAKE 1952 JUNIOR K. OF K. YEAR.....	11
Mildred Chinik, "JONINĖS"—EVE OF ST. JOHN'S DAY	14
SPORTS	16
OFICIALUS SKYRIUS	18
VYČIAI VEIKIA—COUNCIL ACTIVITIES	20

AUKOKIME BALFui

Likę Europoje tremtiniai nekantriai laukia
 žiemai dovanų. Kaip jiems miela gauti iš Ame-
 rikos prieš žiemą drabužių, kaip ligoniams pa-
 lengvėja gaunant vaistų, pinigų ir geresnio
 maisto kąsnį. Kiek vaikučiai laukia ankstyvo
 Kalėdų Dieduko iš Amerikos!

Liekantiesiems Vokietijoje, Austrijoje ir Itali-
 joje lietuviams juk nieko daugiau nelieka, kaip
 tik laukti mūsų dovanų!

VYČIAI IR LIETUVYBĖS IŠLAIKYMAS

K. MOCKUS

In this article, Prof. K. Mockus, well-known Lithuanian pedagogue and K. of L. friend, writes very interestingly about Lithuanianism, its great worth which enhances the American life and helps to express itself more firmly and to rise in the life of this country. In addition to that, he presents new interesting matters for the Lithuanian life and to strengthen the Lithuanian activity.

Yra džiugu, kad tuo metu, kada mūsų brančiojoje Lietuvoje lietuviai yra visais galimais budais kankinami, niekinami ir naikinami, išėjimoje gyvenę lietuviai rupinasi savo tėvynės gyvybės išlaikymu. Visuose pasaulio kraštuose, kur tik yra lietuvių, dedamos visokios pastangos, kad tie lietuviai išliktų sveiki bei stiprūs dvasia ir kunu, kad jie augintų savo vaikus sąmoningais lietuviais patrijotais.

Jungtinėse Amerikos Valstybėse yra daugiausia lietuvių už visus kitus kraštus, į kuriuos mūsų tautos žmonės yra emigravę. Džiugu, kad čia veikia labai daug įvairių lietuviškų organizacijų, spausdinama daug laikraščių bei knygų, yra daug lietuvių mokyklų, daug įvairių dainininkų, daug puikių chorų ir pan. Taip pat ypatingai malonu, kad ir tarp šitame krašte gimusių bei išaugusių lietuvių yra tukstančiai tokių, kurie ryžtasi organizuoti palaikyti savo tarpe tėvų žemės—Lietuvos meilę ir į tą tikslą sekmingai eina. Vyčių organizacija yra gražus toli nuo Lietuvos išugdytas lietuviškas žiedas, kuris ir šiuo metu gražiai žydi bei teikia gražių vilčių lietuvių ateičiai šiame krašte.

Kai kalbame apie vyčius, be abejo, turime galvoje daugiau tuos lietuvius jaunos vyrus bei moteris, kurie ryžtasi kovoti už Dievo ir Tėvynės idealus šiame krašte, kurie nori būti švyturiais visai jaunajai Amerikos lietuvių kartai ir palaikyti joje lietuvių ugnelę. Užtat ir visi tie, kurie rupinamės lietuvių išlaikymu šiame krašte, į vyčius esame sudėję nemažas viltis. Norime čia pabrėžti, kad visi šiame krašte gimę ir išaugę žmonės myli ir šį kraštą ir nori būti gerais amerikiečiais. Kitaip ir būti negali.

Lietuviškumas padeda kilti ir Amerikos pareigose

Turime aiškiai pasisakyti, kad galima sykiu būti labai geru amerikiečių ir neišsižadėti savo tėvų tautybės. Kai pasekame įvairių tautybių Amerikoje gyvenimą, matome, kad labai dažnai žymesniais šio krašto žmonėmis iškyla kaip tik tie, kurie budami didžiais Amerikos Jungtinių Valstybių patrijotais sykiu laiko savo garbe

prisipažinti ir prie savo tėvų tautybės bei vartoti jų kalbą. Sakysime, dabartinis New Yorko, didžiausio pasaulio miesto majoras yra aiškus Amerikos italas, mokąs italų kalbą ir net nė truputėlio nepakeitęs savo pavardės. Į Italijos ministerio telegramą išrinkimo į majorus proga jis atsakė telegrama, parašyta italų kalba. Šiuo metu Connecticut valstybės gubernatoriumi yra asmuo, kuris per praeitus rinkimus nugalėjo savo konkurentą kaip tik labiausiai dėl to, kad jis ir jo žmona kalba italų kalba ir dažnai tą kalbą naudojo rinkimų propagandos metu. Gi toje valstijoje kaip tik yra daug italų kilmės piliečių ir dabar ta kalba kalbančių. Tat šis pavyzdys rodo, jog tėvų kalbos mokėjimas ir jos naudojimas ne tik nepakenkė, bet net padėjo iškilti šio krašto politikoje. O ką bekalbėti apie daugybę mažo airių krašto emigrantų, kurie Amerikos politiniame gyvenime turi didelio svorio—yra kongresmenais, senatoriais ir panašiai? Ne tiek daug, bet panašių pavyzdžių turime ir mes lietuviai. Žinome juk ne vieną lietuvių, aktyviai dalyvaujantį lietuviškame veikime ir sykiu užimantį atsakingas vietas Amerikos gyvenime. Lietuvių jiems ne tik nepakenkė, bet net padėjo pakilti aukščiau.

Mūsų visų interesas yra, kad Amerikos gyvenime ko daugiau iškiltų įtakingų lietuvių. Iš vienos pusės tokie žmonės bus gražiais pavyzdžiais čia augusiai ir toliau augančiai lietuvių kartai. Iš kitos pusės tapę įtakingais jie daugiau galės padėti lietuviams ir Lietuvai jos kovoje už savo laisvę ir išsivadavimą iš komunizmo vergijos.

Išlaikydamas savo tautybę aktingai remi ir Ameriką

Ir ateity, kai Lietuva bus laisva, mes nematome, kad visi iš visų pasaulio kraštų lietuviai susirinks į Lietuvą. Lietuvai yra reikalingi jai ištikimi bei ją mylį lietuviai visame pasaulyje ir visur gyvenant galima būti labai naudingu Lietuvai bei lietuvių. Užtat mūsų interesas yra ko daugiau sąmoningų lietuvių turėti visame pasaulyje, o ypač Amerikoje, kuri šiuo metu yra didžiausia pasaulio galybė bei laiko savo rankose kovos už visų pasaulio tautų laisvę švyturį. Pati Amerikos vadovybė taip pat nėra užinteresuota savo žmonių perdėtu suvienodinimu. Visas Amerikos visuomeninis, ukinis, politinis bei kultūrinis gyvenimas buvo sukurtas nuostabiu greičiu daugiausia kaip tik dėl to,

kad įvairios Europos tautos davė jai dalį savo aktyviausių žmonių, kurie emigravę į šį kraštą sugebėjo pajungti sau neišmatuojamus krašto turtus bei jais besinaudojant sukurti ligi šiol istorijoje nežinomą materialinį gerbuvį. Amerikos kultūrinis gyvenimas darosi taip pat tuo įvairesnis, kuo daugiau visų tautų imigrantai įneša savo dalies iš senosios tėvynės ir aktyviai tęsia kurybą šiame krašte. Tat drąsiai galime buti gerais amerikiečiais ir sykiu gerais lietuviais.

Tobulinkime savo lietuviškąją kalbą

Vyčiai pirmiausia ir stengiasi patys išlikti lietuviais, o paskui jau traukia kitus. Šia proga norisi kelti keletą minčių, kurios gal padėtų sustiprinti lietuviybės akciją čia gimusiųjų bei išaugusiųjų tarpe. Norime atvirai pasakyti, jog žinome, kad dauguma čia išaugusiųjų kasdien daugiau vartoja čia visuotinai įprastą anglų kalbą. Suprantame, kad gyvenimas tai padarė ir sunku bepakeisti. Niekas dėl kalbos nevertimo dar nenustoja savo prigimties. Ir lietuviškai nekalbantieji yra lietuviai, tik tokiems yra daugiau pavojaus nutolti nuo savo tautos. Užtat, nors ir vartojant kasdien daug kur tikrai neišvengiamą anglų kalbą, vis dėlto reikėtų ir toliau stengtis tobulinti lietuvių kalbos žinojimą. Senesniųjų ateivių daugumas paliko Lietuvą dar tada, kada Lietuva buvo Rusijos caro valdžioje, kada nebuvo lietuviškų mokyklų ir kada lietuvių kalba dar nebuvo ištobulinta ligi tokio laipsnio, kaip ji dabar yra. Iš tikrųjų mūsų kalba yra viena seniausių ir viena gražiausių pasaulyje. Ja domisi visi didieji pasaulio kalbininkai, rašytojai, poetai. Dabar ir mes visi galime patobulinti savo lietuvių kalbos žinojimą. Yra atvažiavę tukstančiai Lietuvoje subrendusių žmonių ir gali tame reikale padėti. Reikia tik organizuoti tos kalbos patobulinimo kursus. Vien kursų neužteks—reikia skaityti lietuviškas knygas bei laikraščius. Juk yra nemaža Amerikoje brendusių žmonių, kurie puikiai vartoja lietuvių kalbą, rašo taja kalba knygas bei straipsnius, sako prakalbas ir visai negali įtarti, kad jie ne Lietuvoje, o šičia augę ir mokęsi. Tokie pavyzdžiai rodo, kad tie, kurie tikrai nori, gali puikių rezultatų pasiekti. Yra atsitikimų, kada net pagyvenę žmonės, pajutę savosios kalbos grožį, ima jos uoliau mokytis. Neseniai buvo atsitikimas viename mieste, kad po prakalbos gražia lietuvių kalba vienas senas lietuvis amerikietis gydytojas ėmė verkti susijaudinęs dėl to, kad jis nežinojo ligi šiol, kaip graži yra lietuvių kalba ir ryžosi jos mokytis.

Lietuviška daina ir lietuviška mokykla

Lietuviškos dainos yra garsios visame pasaulyje. Yra puikių senų liaudies dainų, yra ir stiprių kompozicijų, dabartinių kompozitorių sukurtų. Stenkimės tų dainų ko daugiau mokėti ir dalyvaukime lietuviškuose choruose. Yra labai gražu žiurėti ir klausyti, kai daug kur dabar chorus sudaro Amerikoje išaugę lietuviai sykiu su iš tremties atvykusiais.

Stiprinkime lietuviybės reikalą įvairiose lietuvių laikomose mokyklose. Vyčiai gali čia turėti labai vertingos įtakos. Priaugančioji karta turi tobuliau mokykloje išmokti tėvų kalbos, kad nereiktų gėdytis ja kalbėti dėl permenko jos mokėjimo. Taip pat reikia arčiau pažinti Lietuvos istoriją, geografiją, lietuvių tautinę kultūrą, jos papročius ir pan. Yra tam tikslui jau išleista ne viena visai gera knyga anglų kalba, kam persunku lietuviškai skaityti. Sakysime, K. Jurgėlos "History of the Lithuanian Nation" yra puikus savo srities veikalas, gražiai parašytas ir gražiai išspausdintas. Jį turėtų perskaityti kiekvienas lietuvis. Yra anglų kalba Europoje išspausdinta ir puikiai iliustruota dr. A. Šapokos Lietuvos istorija, yra daug meno reprodukcijų su angliškais komentarais ir pan. Ko daugiau pažinsime savo tautos istoriją, kultūrą, jos geografiją, tuo artimesnė ji bus, tuo tvirtesnės dvasios lietuviais busime.

Lietuviškos pavardės ir lietuviški vardai

Atskirai noriu atkreipti dėmesį į lietuviškas pavardes ir ypač į tautinius lietuviškus vardus. Kodėl neprigydyti juos amerikoniškame gyvenime? Amerikiečiai laiko savais ir visur vartoja airių Patrick, vokiečių arba anglų Walter, William ir pan. Mūsų pareiga butų į tą įvairių tautų vardų bei pavardžių mišinį įlieti ir savo dalį, kaip tai daro ir visos kitos tautos. Yra lengviau suprantama, kai patogumo sumetimais iš Lietuvos atvežtoji pavardė kiek trumpinama, ypač kai numetama šalin slavų kilmės galunė, bet labai gaila, kai be ypatingo reikalo sava pavardė mainoma į kokią airišką, švedišką, anglišką ir pan. Šitokiu budu turima nuostolių ne tik tautai, bet ir sau, nes žmogus pameta savo kilmę. Juk lietuvių kilmės amerikietis, pasiėmęs airišką, anglišką ar kitokią pavardę dar netampa kuo kitu—jis vistiek yra lietuvių kilmės amerikietis su tokiom pat teisėm, kaip kitas yra airių, švedų ar kitokios kilmės amerikietis. Amerikietiško gyvenimo interesas ir gludi kaip tik tame įvairume ir mums nereikia slėpti savo indėlio. Tas pats sakytina ir dėl vardų. Senieji lietuviai mažai atvežė tautinių lietuviškų vardų, nes tada dar tokiais vardais ir Lietuvoje

mažai buvo krikštijama dėl ypatingų sąlygų. Tačiau juk turime daug gražių lietuviškų vardų, gražiai skambančių, su gražia prasme ir garbinga praeitimi. Vyčiai mato, kad dabartiniai ateiviai iš tremties atsivežė labai daug Algių, Danučių, Vytautų, Gražinų, Aldonų, Biručių, Giedrių ir taip toliau. Tai mūsų tautinė puošmena, kurią galime drąsiai platinti ir Amerikoje. Šito dalyko vykdymą palengvina ir esąs Amerikoje įprotis krikštyti bent dviems vardais. Taigi šalia krikščioniško vardo mes lietuviai drąsiai galėtume duoti dar ir lietuvišką vardą. Jeigu koks jaunuolis ar jaunuolė ir užmirš savo tėvų kalbą, tai vardas ir pavardė padės jam atsiminti jo gyslose tekantį kraują ir jo prievoles tėvų žemės atžvilgiu. Platinkime tautinius vardus Amerikos lietuvių tarpe. Tuo praturtinsime pačių amerikiečių vardyną ir amžiams fiksuosime faktą, kad į Amerikos gyvenimą įsilejo ir tam tikras lietuvių procentas. Kitaip juk gali jokio ženklo nebelikti.

Kova už Lietuvos laisvę ir lietuviškumą

Baigdamas noriu dar kelti vieną tikrai aktualią vyčiams mintį.

Prie kovos už Lietuvos laisvę savo aukomis šiuo metu daugiau prisideda tie senieji lietuviai, kurie eina į lietuvių kalba vedamus susi-

rinkimus, čia mitingais vadinamus. Vyčiai turėtų, mano manymu, imtis iniciatyvos pritraukti prie kovos už Lietuvos laisvę čia išaugusiąją lietuvių kartą, kuri, dėja, mažai lanko lietuviškus parengimus. Galima būtų tam tikslui panaudoti ir anglų kalbą. Gal net dvejopus tautinių švenčių minėjimus reikėtų rengti ir kviesti Amerikos lietuvių jaunąją kartą prisidėti savo aukomis prie Lietuvos laisvės reikalo. Nėra abejojimo, kad daugumas prisidės, jei mokėsime prieti. Toks prisidėjimas kartu sustiprintų bei pažadintų ir tų žmonių tautinę sąmonę. Visi gerai žinome, kaip didelį patarnavimą Lietuvai daro vyčiai savo laiškais įvairiems įtakingiems Amerikos žmonėms. Antrą didelį darbą padarys vyčiai, jei suras kelią pritraukti savo kartos žmones prie kovos už Lietuvos laisvę.

Neišleiskime iš akių reikalo labiau suglaudinti vyčių bendradarbiavimą su iš tremties atvykusiu jaunuimu. Jeigu tas bendradarbiavimas ne iš karto užsimezgė pakankamai stiprus, tam buvo įvairių psichologinių priežasčių. Tačiau tokio bendradarbiavimo reikia siekti visomis galimomis priemonėmis. Įskaityti į tas priemones reikia ir skatinimą kurti lietuviškas šeimas tarp čia gimusių ir iš tremties atvykusiųjų. Visa tai itkrai išeis lietuvių naudai.

Kai SEKASI ir kai NESISEKA

Here, our regular contributor, Prof. L. Dambriunas, is speaking to the Knights of Lithuania with explanations in English on the subject "Successful and Unsuccessful." In the articles of Prof. L. Dambriunas, the members of the K. of L. have an opportunity to learn the beautiful Lithuanian language.

Šie žodžiai lietuvių kalboje dažnai vartojami. Sakoma: Jonui sekasi, o Petručiui nesiseka. Jam viskas nesiseka arba: jis neturi pasisekimo (he has no success). Kaip sekasi prekyba? (How is business getting on?) Jai pasisekė (arba pavyko) gauti gerą darbą (She succeeded in getting a good job).

Žmogui gali sektis arba nesisekti darbe, biznyje, žaidimuose (games).

Apie žaidėjus (players) sakome, kad jie laimėjo arba pralaimėjo, išlošė (won) arba pralošė (lost), nugalėjo (defeated) arba nenugalėjo. Sakome: jie lošia kortomis, lošia arba žaidžia šachmatais (chess), žaidžia futbolą, krepšinį (basketball) ar tinklinį (volleyball). Jis išlošė šachmatų partiją, baltieji nugalėjo juoduosius. Futbolo rungtynes laimėjo Kovo komanda (team).

Kai žmogui sekasi, jis yra laimingas, o kai nesiseka—nelaimingas.

Laimingą žmogų sveikiname. Yra daug progų (occasions) sveikinti (greet, congratulate, welcome). Sakome: sveikinu vardo arba gimimo dieną; sveikinu sulaukus Naujųjų Metų! Arba: sveikas sulaukęs Naujųjų Metų! Arba: sveikinu su Naujais Metais! Sveikinu su laimėjimais! Sveikinu laimingai sugrįžusį!

Prie sveikinimų dažnai pridedami ir linkėjimai (wishes). Sakome: Linkiu Jums viso gero! Viso gero (labo)! Geriausio pasisekimo! Sėkmės! Daug laimės! Visi jie reiškia: good luck! Arba: Laimingos kelionės! Linksmų Kalėdų! Laimingų Naujų Metų!

Sveikinimus ir linkėjimus galima siųsti ir per kitą žmogų. Tada sakome: prašau pasvieikinti poną X. Perduokite linkėjimus ponui X. Arba trumpiau: linkėjimų ponui X! (My best regards to Mr. X).

Kai žmogui nesiseka, kai jam atsitinka nelaimė, tada jam reiškiamo užuojautos (to express sympathy). Sakome: reiškiu užuojautos (arba užuojautą) dėl jūsų brolio mirties (I express my sympathy upon the death of your brother).

L. DAMBRIUNAS.

Be teisingumo ir meilės gyvenimas tampa pragaru.

Genocide Convention

Following talk delivered by Msgr. John Balkunas of Maspeth, principal speaker at convention banquet held Sunday evening, September 9, 1951 at Hotel New Yorker, New York City.

This evening I would like to draw your attention to the most important events concerning our nation.

December 9, 1950 the United Nations Organization unanimously voted to receive the Genocide Convention, with the aim of preventing mass genocide, foreseeing the responsibility of such a crime. This convention was recognized as an international agreement January 12, 1951, when 20 nations ratified it as is required by the Convention. At the present time 28 or more nations have accepted these principles.

Of the United Nations the delegation of the United States showed the most initiative receiving and conducting the Genocide Convention. Ernest Gross, the representative of that delegation, urged other members of the United Nations to vote for and later ratify the Convention. Nevertheless, the United States having always proclaimed and actively defended human rights has not ratified the Genocide Convention. The ratification of the Convention is being withheld from the House of Senate where it should be finally voted on.

Some Senators from the south are against the ratification of this Convention believing that the Negro problem may become more involved. The lynching of a person or a few persons cannot be considered as an genocidal crime according to the Genocidal Convention which clearly emphasizes the conditions of genocide, that is actions which tend to destroy national, racial or religious groups of peoples. Other opponents of the Convention fear that the Convention may begin to conflict with existing laws. These too are mistaken because the Convention foresaw that this international agreement will be suited to the citizens in so far as the existing constitution will adopt suitable special laws. The Arguments of the American Bar Association which are not opposed to the ratification according to principles but cause hinderances by formalities, lost prestige because May 28, 1951 the International Tribunal explained that every nation ratifying the Convention may specify certain reservations.

The greatest opposition and danger to the existence of the Genocide Convention and its actual existence is the Soviet party supporting the International Covenant on Human Rights.

November 20, 1947 the Soviet delegation presented the United Nations Organization with the resolution to abolish the Genocide Convention, by substituting its union with the Code of Offenses against Peace and Security of Mankind.

It is characteristic that the Soviet resolution immediately followed the "war mongering" speech of the well known Vishinsky at the United Nations, during which he insolently blamed America and England as the instigators of war, while proclaiming the efforts of the Soviet Union to maintain peace. Therefore it is easy to conclude that the purpose of their resolution was to delay the United Nations in accepting the Genocide Convention and include Vishinsky's "war-mongering" and "pacifist" ideas in the offered Code of Offenses, which later appeared in the Stockholm Peace Plan.

Although the United Nations rejected the Soviet resolutions and accepted the Genocide Convention, the Soviet Union's Code of Offenses project was prepared and given to the United Nations. According to the Code it is considered a national offense for subjects of any country, organized or individuals, to incite or tolerate organized activity by instigating disputes in another's territory. Should this statement become international law then any American representative could be accused as any other international figure, who should express his opinion concerning any action behind the "Iron Curtain," not considering institutions or organizations working for the liberation of of the suppressed nations.

Other statements offered by the Code would hamper our American war preparations for in foreseeing international responsibility in inhuman activity, performed under the bond of preparations of "offensive war" means for every country proclaims its preparation for armament.

From this follows that any American policeman physically injuring a striker of a defense factory, according to this Code, may be taken to court for an international offense.

The Genocide Convention has experienced strong opposition from the group which supports Man's Rights Agreement therefore it strives to hinder the Genocide Convention. The Genocide Convention is more acceptable to the United States rather than the Man's Rights Agreement, for it doesn't become a future law

through ratification, but requires a special constitutional act. The Genocide Convention is a mere practical instrument for the democratic world in its fight against international communism, because genocide at present is practiced only in Soviet Russia, and at times creeps into democratic countries. If communism leads to genocide, it cannot be held as a political or ideological movement, but criminal conspiracy according to the spirit of the Genocide Convention.

The American Lithuanian Council has put much effort to forward the cause of Lithuania in the ratification of the important Genocide Convention. The ALC Center and its divisions, through personal contact, memorandums, and resolutions attempts to influence American officials and the Senate to support the ratification of the Convention. While the Senate's sub-committee made public investigation concerning the genocide question, ALC took measures that enabled her representative to be heard. Kostas R. Jurgela on February 9, 1950, the director of the Information of the American Lithuanian Council participated in the public sub-committee meeting and presented carefully prepared statement, based on facts and documents, concerning the Soviet "Mass Murders" in Lithuania. That was the most strik-

ing proof in genocide affairs at that sub-committee meeting.

Although the Genocide Convention gained recognition as an international agreement, without the official support of America its significance can greatly diminish. The withdrawal of America towards ratification will without doubt influence other countries who thus far haven't ratified. Further more, it would be a tremendous blow to the entire democratic world, if the Soviet Union taking advantage of the Senate's deliberation, would in the coming sessions of the United Nations be able in her clever maneuverings to pass over to the Soviets the flexible Crime Code.

To us, Lithuanians, it is exceedingly important, that the Genocide Convention be ratified at the present session of Congress. Support must come from all. Therefore, I beg you, organizations and individuals not only to write to your state Senators, but also urge others, particularly the Americans in their organizations to do likewise. Shortly the members of Congress will disperse for vacations, therefore it is urgent not to delay. You, Knights of Lithuania will perform your duty. I appeal to you all. When you return to your homes, express your petitions in your own name and the name of your organization.

Msgr. John Balkunas.

KUN. ST. RAILA

MES KELIAVOM Į ROMA (9)

Šv. Povilo Bazilikoj. Iš šv. Petro bazilikos tuoj skubėjom į kitą atleidams pelnytis vietą— šv. Povilo baziliką. Ji yra kiek toliau nuo kitų bazilikų, todėl ir daroma kelionė primena kiek tikrą keliavimą. Pėsčiam jau reikėtų gerai pavargti. Ją daug kas ir atlieka pėsti. Čia matai vieną po kitai grupes žengiančias į šią garsią baziliką. Šv. Povilo bazilika yra taip pat didelė ir graži. Ji turi 130 jardų ilgumo ir 75 pėdas aukštumo. Prieš įėjimą stovi didžiulė šv. Povilo statula. Bažnyčios vidus yra labai didingas. Lubas remia 80 kolonų. Nepaprastai gražios kolonos yra dovanotos Egipto vicevaldytojo Mehemet Ali. Jos yra getlono alabastro. Bažnyčia garsi savo mozaikos paveikslais, kurie yra iš V amžiaus. Labai gražios lubos, daug gražių paveikslų, marmuro altoriai, keli žalio marmuro. Bazilika pastatyta už Romos miesto sienų, pakelyje į Ostia. Ji yra pastatyta ant šv. Povilo kapo.

Mūsų palydovai ir aiškintojai buvo labai dideli šv. Povilo bazilikos garbintojai. Jie aiš-

kino, kad ši bažnyčia yra gražesnė už šv. Petro baziliką. ypač ji garsi savo pamaldumo nuotai-ko sukėlimu. Čia, sako, galima tikrai susitelkti ir melstis, kai šv. Petro bazilikoj greičiau galima išsiblaškyti. Ne visi norėjome su tuo sutikti. Bazilika tikrai turi paslaptinumo ir gilią religinę išraišką. Gal todėl čia daugumas atlieka atgailą, išpažintį, ilgiau meldžiasi. Jungėmės ir mes prie bendros maldos. Po to mėginome arčiau pažinti tą garsią baziliką. Atkreipė dėmesį į Didįjį Atlorių, kuris yra garsus savo tabernakuliu, padarytu garsiojo Arnolfo Di Cambio, 13 m. Šioj bazilikoj gražus mozaikos apvalios formos popiežių paveikslai. Patraukia akį ir triumfo vartai, mozaikos paveikslais išpuošti. Patraukė mūsų akį daug meno ir religingumo ženklų bazilikoj.

Čia pat yra gražus vienuolyno rumai, kurie buvo pradėti statyti dar 13 a. Lankydami baziliką, visi aplanko ir tą gražų vienuolyną. Kiek čia daug prisiminimų iš gilios senovės vienuolyno gyvenimo. Pilna visokių garsių paveikslų, istorinių pamaldumo vietovių.

(Bus daugiau)

Norkuno Palikimas Vyčiams

JUOZAS BULEVIČIUS-BOLEY

Here is Joseph Boley's talk given during the national convention held in New York City, September 8, 1951, which was received very enthusiastically by all the participants at the convention. Here he speaks not only in a very interesting manner about the founder of the Knights of Lithuania, Mykolas Norkunas, but also unusually on the K. of L. Lithuanian affairs. Joseph Boley is past national president of K. of L.

Šiandien seime pasigendame vieno veido. Iš papratimo ieškome akimis dar vieno atstovo. Jis čia, rodosi, turėtų kur tai sėdėti, bet jo nėra. Jam Lietuvos Vyčių seimai buvo stiprybės šaltinis. Vieną seimą užbaigus, jis jau ruošėsi kitam. Ir mes, kurie jį pažinojome, laukiame dar ir šiandien atvykstant. Bet, dėja, nesulauksime. Pirmu kart aiškiai žinome, kad mūsų "jauniausias narys," kaip jis save juokais mėgdavo vadinti, nepasirodys, siurpryzų daugiau nedarys. Mūsų brangusis tėvas, Lietuvos Vyčių kurėjas ir garbės narys, Mykolas Norkunas, iškeliaivo amžinybėn, iš kur bilieto jam neįstengiamame nupirkti.

I. Norkuno Asmenybė

O kaip jis mėgdavo buti mūsų seimuose! Tik prieš dvejis metus, Elizabeth'o seime, perskaitome jo nusiminusiai rašytą iš ligoninės laišką, jog, dėl ligos priežasties, seime negalėsia dalyvauti. O kas atsitinka? Pirmą negu pasibaigia pirmoji seimo diena atsiranda ir Norkunas—iš ligoninės lovos tiesiog į seimą. Bet paskutiniaisiais pora dešimčių metų jo tikrai vargingo, be klausos, gyvenimo, tik Bažnyčia ir Vyčiai teikė jam kiek suraminimo. Jis su Vyčiais jautėsi kaip namie. Jis jų pasigeisdavo, ir žiūrėk, ar suvažiavimas didesnis, ar šv. Kazimiero Dienos minėjimas artinasi, iš anksto jis pasiunčia laiškus į strategines vietas, gal su netiesioginiais, bet su nenuslepiamais paklausimais apie iškilmes ir galimas nakvynes.

Bet nematysime jau jo daugiau švytuojant, sukinėjantis mūsų tarpe su savo lazdele. Nematysime jo ugingai kalbančio prieš mus kiekviena jam suteikta proga. Prisimename kaip budavo nekantravome jam bekalbant, norėjome kad jis greičiau baigtų savo žodžius. Šiandien mums aišku, kad jau esame išgirdę jo paskutinį žodį.

A. a. Norkunas buvo mūsų tikras draugas. Jo paskutinės mintys buvo apie mus. Štai atvirukas kurį jis parašė du mėnesiu prieš mirtį:

"Kaip spėjate apie busiantį Vyčių seimą New Yorke gausumu delegatų?"

"Taipgi mano pastaba, kad tie patys seimo

ženkleliai netinka delegatams ir svečiams. Svečiams turėtų but kiek skirtingi. Svečiai turėdami tokius pačius ženklelius gali ir balsuoti.

"Su Vytiška pagarba, M. A. Norkunas."

Koks jis buvo Vyčių narys? Vas. 4, 1948, jis rašo:

"Šiuomi pradėjau naują darbą, kuriam įdedu nuo 6 iki 9 valandų į dieną, ir per metus vargiai galėsiu baigti, o kiek tam išlaidų tai niekam nebus reikalo žinoti,—tik tiek kad reikės panaudoti šimteliai. Dirbu ne tam kad mane gerbtų, nes klausos nevertas ir Dievas ją atėmė. Už tokią bausmę esu labai Dievui dėkingas."

Paskutiniaisiais metais jis neturėjo organizacijoje oficialių pareigų. Bet tas nereiškia, kad jis nesurado jokio su Vyčiais darbo. 1947 m., bal. 7, štai ką jis rašo:

"Šio mėnesio 11 d. išvažiuoju į Montreal, Canada, su viltimi atgaivinti ten Vyčių kuopą, nors ten nusiskundžia lietuvių subolševikėjimu."

Du metai vėliau dar jis vis nepailsta. Vas. 13, 1949, jis raportuoja sekančiai:

"Aš mėginau Michigane atgaivinti kai kurias kuopas, ypač X kolonijoj. Kun. — yra man gerai pažįstamas. Rašiau jam, bet atsakė šaltai kas link Vyčių."

Dar mėnuo po to, jo horizontai nesisiaurina. Kovo 17, 1949, jis rašo:

"Butinas reikalas atgaivint Connecticut apskritį. Jei aš turėčiau ausis ir nors kokias įeigas finansines, aš į metus laiko, budamas paprastu nariu, organizacijos narystę padvigubinčiau."

Nesisekant Michigane, ar jis nusimena? Ne, jis ieško kitų būdų:

"Turiu adresus kitų ukininkų kolonijų, mėginasiu ten. Flint, Michigan, yra persikėlus viena senmergė, kuri veikė pačioj pradžioj prie 2-ros kuopos Lewiston, Maine. Rašiau jai jau du syk, bet turbut jau pasenus, neatsakė."

Štai kokia buvo energija mūsų garbingo steigėjo. Kada dažnai išgirstame mūsų jaunimą pačiame gyvenimo pilnume išsisukinėjant, kad jie per seni net pačią narystę Vyčiuose palaikyti, Norkunas jau eidamas 80 metus dar vis važinėjo, galvojo, dirbo mūsų organizacijos gerovei.

Jo lojalumas vyčiams buvo veik fanatiškas. Jei kas nors į Vyčius žvairiai pažiūrėdavo ar nepalankų žodį pasakė, jis buvo pasirengęs tą žmogų nudėt ant vietos . . .

Jam labai rūpėjo organizacijos istorija. Jis pastebėjo labai daug iškraipymų, liečiančių organizacijos pradžią, datas ir t. t. Dar praeitą žiemą jis rašo:

"Aš apie tai daugiau neklausiu. Sudarysiu (istoriją) ir paduosiu pasirašyti tiems, kurie dar gyvi (jo patiekiamų faktų liudininkams) ir sudėsiu nors dviejuose arkyvuose. Ateityje atsiras, kurie panorės surasti tikros pradžios ir kas darė klampynes . . . Kol sveikata daleis, ieškosiu budo ištraukti istoriją iš klampynių."

Štai keletas klausimų, kuriuos mūsų nariai

dažnai klausia ir niekur neranda atsakymo. Čia yra paties Norkuno žodžiai rašyti tik metai atgal:

“Pas kuriuos asmenis ir kodėl kilo mintis organizuoti Vyčius? Vienatinis asmuo buvo Mykolas Norkunas. Turėdamas ryšius visoj Amerikoje su draugijomis, darant vėliavas ir ženklus, pastebėjau tą spragą ne tik atžvilgiu organizacijos, bet ir dėl mišrių vedybų, kur atsitikdavo net saužudysčių.

“Kur ir kada? Pirmas Steigiamas Seimas buvo Lawrence, Mass., 1913 m., balandžio 27.

“Kiek kuopų dalyvavo pirmame seime? Be tėvų negalėjo but vaikų. Nei jokių kuopų pirm Steigiamojo Seimo buti negalėjo.

“Kas buvo pirmasis organizacijos pirmininkas? Mykolas Andrius Norkunas, sumanytojas.

“Organizacijos vardas buvo Lietuvos Sakalai. . . . Pakeitimas vardo įvyko per Federacijos Kongresą Pittsburgh, Pa., tais pačiais 1913 metais, Norkunui prašant surasti tinkamesnį vardą. Klaidinga, kad Federacija tai padarė. Federacija neturi autoriteto pakeisti kokios organizacijos užvardinimo. Kun. Kaupas pasiulė Lietuvos Vyčiai. Norkunas priėmė ir padėkojo. Taigi kun. A. Kaupas yra Vyčių krikštatėvis.”

Praeitą žiemą, išrodo, kad jis buvo labai pasiilgęs pavasario. Šių metų vas. 25 d. baigia jis laišką: “Jau ir pavasaris.”

Beveik mėnuo vėliau jis vėl baigia kitą laišką panašiai: “Na, jau pavasaris. Linkiu sulaukti linksmų šv. Velykų. Te gerasis Dievas laimina Jus. Vytis Mykolas.”

Mirė jis charakteringai—su kardu rankoje. Jo kardas buvo plunksna. Tik dvi dienas prieš mirtį “Darbininke” atspausdinama jo straipsnis užvardintas “Mažiau kalbėti, daugiau veikti.” Redaktoriui tas straipsnis nepatiko. Jame Norkunas užklausė: kodėl, o kodėl, mūsų naujai atvykusieji lietuviai nesideda prie esančių lietuviškų organizacijų? “Seniau pribuvę vienas po kito jau bėga į amžinybę,” rašo mūsų Norkunas. “Draugijose atsiranda spragos. Daugelio jų jau ir vardas nežinomas, bet senas mūsų obalsis—vienybėje galybė—pasilieka. Ugdykime toliau kas pradėta ir kas per tokį trumpą laiką atnešė milžinišką naudą Lietuvai ir išeivijai, ypač čia Amerikoje.” Ir gal jausdamas, kad tai yra jo paskutinės šios žemės valandos, jis šaukia: “Nemėginkite kartinti širdžių savo brolių, kurie jau stovi prie duobės, laukdami kada pašauks Tas, Kurs suteikė jiems sielas. . . . Jie nebeturi vilties Lietuvos pamatyti, bet jų širdys liepsnoja meile Lietuvai.” Nepraleido jis progos nepagyres ir savo Vyčių. “Patarčiau,” jis sako, “kada nuvažiuoti į Lietuvos Vyčių seimą. Ten pamatytų meilės ašaras, perlais byrančias. Šimtai jaunuolių, kurių tėvai jau čia gimę, neturi jokio supratimo kas ta Lietuva ir kur ji, o kiek pas juos energijos!” Redaktorius jo žodžius pavadino nepagrįstais priekaištais ir kad nekuriš jo pastabos neturi nieko bendro su klausimu.

Kad kai kas neturi nieko bendro su klausimu,

tai mums nieko naujo. Rašydamas ar kalbėdamas, jis dažnai darydavo daug pastabų, kurios neturi nieko bendro su klausimu. Bet jo tema, nežiurint apie ką jis bekalbėtų ar berašytų, buvo lietuviybės palaikymas Amerikos lietuvių tarpe. O tą lietuviybės palaikymo misiją jis numatė TIK Lietuvos vyčiams. Ir šitam punkte jis neklydo, nors jo gramatika buvo silpna ir jo argumentai kritiškai nusiteikusiam nevisuomet pataikė į tašką. Nes—iki šių paskutinių dienų, kada mūsų broliai tremtiniai pradėjo taip pat gvildinti tą patį klausimą, manau, kad visiškai be perdėjimo ir be pagyrų galima pripažinti, jog nebuvo kitos organizacijos Amerikoje, kaip mūsų Lietuvos Vyčiai, kuri rodė tiek susirupinimo ir kuri dėjo tiek konkrečių pastangų, kad lietuviybė jaunojoj kartoje nemirtų.

Tiesa, palyginus su reikalu, pastangos buvo silpnos, bet jos buvo nuolatinės, ir tam reikalui lėšos padengtos beveik ašimtinai paties jaunimo, tų lėšų daug neturinčio. Kai amerikoniškas jaunimas ir vaikų organizacijos, kaip Boy Scouts, išsiprašo šimtus tukstančių dolerių ir daugiau iš visuomenės kišenius, lietuvių visuomenė dar vis nemato reikalo nei vienu tukstančiu doleriu Lietuvos Vyčių reikalus paremti.

Mūsų Tėvas Norkunas matė šituos trukumus. Mylėdamas Vyčius ir dėdamas daug į juos vilties, jisai troško, kad ir kiti juos pamiltų, juos remtų ir prie jų dėtųsi. Dėlto jis rašė ir kalbėjo prieš tas organizacijas, kurios, jo manymu, kenkė Vyčiams. Nepakentė jis ir tų kunigų, kurie lietuviškose parapijose kurė nelietuviškas draugijas, gi Vyčių neprisileido, o kur Vyčiai jau buvo, iš savo parapijų salių juos išvarė. Nesibijojo pabarti ir Centro Valdybos ir kitų narių, kurių veikla neprisideda prie lietuviybės ugdymo. Bet jis barė visus kaip gerasis tėvas, su meile širdyje—meile Vyčiams ir jų brangiems idealams.

II. Norkunas ir Lietuviškumas

Jo visa esybė, visi jausmai krypo į visa kas lietuviška. Jam seimai lietuvių parapijų salėse buvo malonesni negu gražiausiuose viešbučiuose. Lietuviškas žodis jo sielai buvo artimesnis negu prašmatniausios kalbos kuria kita kalba. Jis maldavo VYTIES korespondentus rašyti lietuviškai, ir tokius jis apdovanojo lietuviškais knygomis ir iš Lietuvos nuotraukomis. Jis prašė jaunimo kurti tik lietuviškas šeimas. Jis mylėjo visa kas turėjo lietuvišką anspaudą. Iš Vyčių vadų jis reikalavo ypatingo lietuviškumo. Pastebėjęs, kad seime, nors neoficialiai, vienas iš tokių veiklesnių narių savo draugų buvo pagerbtas, jis tuoj laiške pareiškė savo nuomonę apie tą skurdžių”:

“Net jo buvimas Vyčiuose yra nuodai ir jei jis nepasikeis, tai sveikiau būtų jei jis surastų sau kitą organizaciją, nes jo pastangos yra palaidoti kapuose lietuvių kalbą, tokiu būdu ir spaudą, o be kalbos negali gyvuoti ir spauda.”

Tik dvi ar tris dienas prieš mirtį, jis užkabina dar kartą tą pačią lietuviybės stygą:

“Man darosi skaudu, kad ir Jusų kuopa jau ne Lietuvos Vyčiai. Gaunu pranešimus, tik jau ne lietuviškai.”

Kas yra ta lietuviybė dėl kurios žmogus siejasi iki paskutinio savo atsikvėpimo? Ar lietuviybė yra koks nepasiekiamas idealas? Ar lietuviybė yra koks senių išmislas ir gražus žodis vartoti Vasario 16 minėjimuose? O gal tai yra tik pasisakymas jog—aš esu lietuvis?

Lietuviybė yra Dievo dovana, kurią išnaudojant pilnoje jos vertybėje, mes išvystome savo asmenybę į aukštesnę laipsnį. Mes, naudodamiesi šia dovana, išaugame pilnesniu žmogumi, vertingesniu bet kurio krašto piliečiu. Mes įrodome, kad mes esame protaujantis sutvėrimas. Mes nesame į purviną gatvę vėjo atpustos šiukšlės. Lietuviybė tai yra didelė vertybė. Mes įvertiname savo tėvų kilmę su visa jų garbinga, didinga, sena praeitimi. Lietuviybė padeda mums pažinti ir užjausti mūsų tautiečius, nežiurint kur jie bebutų. Lietuviybė tai yra lietuviška galvosena, lietuviškas jausmas, kurs veda mūsų žingsnius į lietuvių tarpą, kurs suvirpina mūsų širdį ir lupas lietuvišku žodžiu, lietuviška daina.

Lietuviybė pasireiškia įvairiomis lengvai pažįstamomis formomis. Lietuviybė yra tai Dariaus ir Girėno milžiniškas pasiryžimas paaukoti visą save ir savo gyvybę lietuvių tautos didesnei garbei. Lietuviybė tai yra a. a. Bronės Palilūnaitės, džiovininkės, pastangos laiškais kelti Lietuvos Vyčius iš miego, nors plunksna iš jos pačios rankų jau krinta. Lietuviybė tai yra tas nenuslopinamas užsidegimas dirbti Lietuvos Vyčiuose neatsižvelgiant į sunkenybes ir stoką to darbo įvertinimo iš savo draugų pusės. Lietuviybė yra vienatinis punktas, kuris pricementuos mus prie mūsų organizacijos neatskiriamai. Štai punktas į kurį, jei mylime savo organizaciją, turime veržtis mes patys ir visi Vyčių organizacijos nariai diena į dieną, nes tik čia mūsų tikslas, mūsų viltis ir stiprybė.

Norkunas pasitikėjo mumis, TIK mumis su visomis mūsų ydomis. Jis Vyčiams pavedė nešti jo kuną į kapus. Bet jo kaulai neilsės ramiai, jei mes nebusime ištikimi jo idealams.

Brangieji Vyčiai, neapgaukinėkime patys save. Jei mūsų kuopa moka vien tik šokius surengti, nemanykime, kad mes dirbame lietuvibei. Jei esi VYTIES korespondentas, užklausk savęs: “Kada aš pradėsiu rašyti lietuviškai?” Jei esi narys kurs nė karto susirinkime nesi kal-

bėjęs lietuviškai, ar ne laikas pagalvoti kur yra kaltė? Drąsos truksta? Nemoku? Bet juk aš tą patį sakiau ir pernai ir užpernai. Nesiranda nė vieno žmogaus, kurs galėtų mane pamokyti? Ar mano galva jau tokia menka, kad ji negali nieko naujo išmokti? To nenorėčiau prisipažinti. Jei norėčiau ir kinų kalbą galėčiau išmokti. Nesakau, kad bus lengva save priversti kalbėti namie ir mūsų suėjimuose lietuviškai. Ir Norkunui nebuvo lengva per tiek metų eiti, lįsti, kur rodosi neprieinama, ir siulyti visiems tas brangias idėjas. Bet dėlto mes Vyčiai. Dėlto ant mūsų sielos yra lyg ir garbės antspauda išskirianti mus iš šimtų kitų jaunuolių, kurie visai nesidomi kas jie esą. Jei mes pilnai savo paskirtį suprasime ir darysime savyje pažangą, atversime ir tuos užšalėlius, nesusipratėlius.

Mūsų tautos istorija minės Norkuną, kaip kilnią asmenybę, kuri rupinosi mūsų problemomis, kai gabesni ir daugiau išmokslinti žmonės ieškojo pasitenkinimo svetimųjų tarpe. Bet jis visų pritarimo nelaukė ir nesitikėjo. Jis buvo karingo, tikrai vytiško budo ir su visais organizacijos priešais, išvidiniais ir išoriniais, jis kariavo iki mirtis jo nepalaužė. Nesėdėjo jis pasyviai, nebėgo nuo kovos, neišsisukinėjo nuo darbo. Kaip “Garso” redaktorius, Lietuvos Vyčių garbės narys, Matas Zujus priminė, aprašant jo gyvenimą: “Dar jaunuose metuose Mykolas pasireiškė, kaip karštas lietuvis patriotas. Už lietuviškos spaudos platinimą jis buvo rusų areštuotas ir patalpintas kalėjime.” Ne be reikalo jis ir mirdamas dar kovojo už lietuvišką spaudą.

Ir kadangi žmogus auga ir jo asmenybė vystosi tik per kovą ir kančias, a. a. Mykolas Norkunas išaugo į milžiną. Jis, kaip Pittsburgho “Lietuvių žinios” savo paskutiniame numeryje rašė, buvo mūsų patriarkas. Tas pats laikraštis labai užjaučiančiai atsiliepė apie jį ir mūsų likusių pareigas sekančiai:

“Liudi Lietuvos Vyčiai, nes jie neteko savo tėvo, liko našlaičiai. Jie neteko garbingiausio savo organizacijos nario, visą savo ilgą gyvenimą pašventusio jiems . . .

“Vyčiai daugiau jau nebegirdės jo gražių pamokymų, nebematys jo savo suvažiavimuose. Tačiau jo sėklos, pasėtos kiekvieno vyčio širdyje, augs ir bujos.

“Prie savo tėvo karsto šiandien vyčiai turi padaryti priesaiką—nenuilstamai kovoti dėl savo idealų, kol akys žibės, kol kojos neš mus klaidžiais gyvenimo keliais. Tai bus didžiausias atlyginimas savo tėvui, kuris pirmasis žengė Vytijos keliu.”

Tuos gražius žodžius Vyčiai jų liudėsio valandoje giliai įvertina.

Laimingi esame tie, kurie buvome jo apdovanoti gražiomis Vyčių spilkutėmis—ženkleliais, kuriuos jis nupirko iš savo paties vargingai

sutaupytu centu. Atidavė jis mums viską ką turėjo—savo patarimus, savo tėvišką palaiminimą, savo paskutinį atodusį, savo maldas. “Maldos už Vyčius nenutruksiu, kol Galybių Dievas leis protavimą,” jis vieną kart neseniai rašė. Mes galime buti tikri, kad jis tą savo pažadą išlaikė.

Dabar mūsų eilė nepamiršti jo savo maldose. Dabar mūsų eilė drąsiau, karščiau kovoti už jo ir mūsų idealus. “Lietuviais išliks tik karin-gieji lietuviai,” sako dr. Pakštas. “Bailiai nu-trupės nuo savo tautos.” Aš norėčiau tikėti, kad kaip mūsų garbingos atminties Tėvas My-kolas nebuvo bailys, taip ir mes likusieji Lietu-

vos Vyčiai, nebusime bailiai. Aš noriu pasiuly-ti kiekvienam šių dienų nariui, kurs nors kartą yra Norkuną matęs ar iš jo bent mažytę dova-nėlę gavęs, kad jis pasektų Norkuno pavyzdžiu ir pasiliktų nariu—ištikimu, aktyviu nariu, t. y. lietuviybės kovotoju iki mirties. Tegul a. a. Mykolo nepamirštami žodžiai, jo nepamirštama dvasia, buna mūsų žibintuvas su kuriuo sklei-sime ir kartosime mūsų augančiojo jaunimo tarpe per visą Ameriką tą džiaugsmingą tiesą, kad:

Lietuviais esame mes gimę,
lietuviais norime—ir turime—but!

How to Make 1952 Junior K. of L. Year

REV. ALBERT J. CONTONS

I

Preachers often refer to youth as the hope of the Church. Orators like to dwell upon youth as the future security of their country. Leaders constantly speak of youth as the key to the future strength of their organizations. The constitution of the Knights of Lithuania is no different. It emphasizes the importance of young blood in its councils. Article XIV, No. 5 states, “The council considers its greatest obligation to organize Junior Knights’ branches in accordance with the by-laws of the Junior Knights.” The fulfillment of this obligation is the building of a tower of strength for future years. To disregard it is slowly to dig a grave for dead men’s bones.

The Junior Knights of Lithuania is ideal not merely as a source of future members and leaders of the K. of L., but also because of the real service it can offer in the training of young adolescents. Membership in the Juniors is open to young men and women of Lithuanian descent who have completed grammar school, but have not yet reached 16 years of age. Practically, the average age of the Juniors will be 13-16. Psychologically these years comprise early adolescence.

Early Adolescence

The word “adolescence” comes from a Latin word, “adolescere,” which means to ripen, to grow up, to become mature. It marks the period of development between childhood and maturity. The changes which it brings to the individual are both physical and mental. These changes begin when the girl is about 12, and when the

boy is about 14. They continue until the girl is about 21, and the boy about 23. During the first 4 or 5 years, called early adolescence, physical changes are more rapid, while during later adolescence mental changes predominate.

Physical Changes

Physically the young adolescent develops into maturity. The youth’s height is increased, muscular strength matures, sexual powers develop, bone structure grows, vocal changes take place, especially in boys, and blood circulation sometimes encounters difficulties. Sense powers likewise show marked development. Skin difficulties, with eruptions and blemishes, often occur temporarily. The taste for food spreads over a wider range, new tastes are developed, especially for spicy foods, and experimentation with tobacco and alcohol begins in many youths. Hearing in the adolescent becomes more keen than in the child, and tones are better distinguished. This results in a liking for music and a desire to learn to play musical instruments. Visual powers likewise become more sensitive, colors become more appealing, and art is better appreciated. Early adolescence presents a wonderful opportunity for developing a keener interest in the finer things of life.

Mental Growth

This period characterized not only by physical growth and sensory development, but likewise by mental growth and a sharpening of the intellect and will. As the youth grows out of childhood his intellect becomes keener, it notices things more distinctly, and because of the recently sharpened sense powers, it has more sense—impressions to consider. The result is that the youth can reason better, and make

more accurate judgments. The adolescent's memory is better adapted than the child's to arrange thoughts in logical order. His powers of attention increase, as well as his ability to concentrate.

Emotional Development

Much as we can say about the intellectual development of the adolescent we must remember that an even more important factor in mental growth is emotional change. "In the case of the majority, the heart plays a more important role than the head." The development and intensifying of emotions (feelings) mark the greatest personality change from childhood to youth. The youth develops new attitudes towards things that concern him. He begins to realize that he is an individual personality with rights and duties to others, he takes things more seriously, his sense of justice is developed, he becomes enthused about new movements, radical ideas, and reform. On the other hand many things irritate the young adolescent. The awkwardness and lack of grace resulting from the quick growth of this period cause some embarrassment and downheartedness. Skin eruptions, even though only temporary, cause self-consciousness in many. The moods of youth change quickly. At times the adolescent is full of energy, at other times he is listless, and inactive. At times he is completely engrossed in having fun, amusements and thrills, at other times he is dejected and gloomy, with no interest in what formerly pleased him. But overall, adolescence is a time of high ideals. Fr. Raphael McCarthy in his fine book "Training the Adolescent" emphasizes this fact when he states that in the adolescent "there is often found a fine sense of courtesy and a thoughtful consideration for others. This is the time when lives of service for others are dreamed of and longed for; social work is visioned as desirable, at times because the adolescent feels that he has something to give that will brighten other lives but often enough through sheer disinterestedness. It is during adolescence that most religious vocations bud. If they are not nourished they may wilt and die." These are important factors to keep in mind when training Junior K. of L'ers.

Will Power

Finally the growth of will power plays an important part in adolescent personality. Pleasure and pain are the ruling motives in the young child's conduct. He does what will bring satisfaction. He avoids what will cause pain now or punishment in the future. But as the child

grows into adolescence his vision broadens, and many new motives present themselves. As he grows in independence the will plays a progressively more important role. Emphasis must be placed more and more on training it. This is done by presenting good and noble motives for action, and teaching the adolescent how to choose the best of many good motives which can present themselves. By sacrificing what is permitted the adolescent likewise trains the will to be firm in refusing what is wrong.

This then is an outline picture of the young adolescent with whom the Junior K. of L. councils will be dealing.

II

The Social Instinct

One of the fundamental instincts rooted in human nature is the social instinct. This desire for companionship and association with others begins to express itself even before adolescence. Youngsters like to band themselves together in gangs and to indulge in games and sports that require teamwork. But in early adolescence the social instinct takes on a dominant role in the personality of the youth. Fr. McCarthy breaks down the social instinct into four parts. (1) The gregarious instinct which inclines the youth to seek the companionship of others. (2) The love of approval which instils in the adolescent a desire for the praise of others and a fear of losing their esteem. (3) Social sympathy which urges the youth to feel the same as he sees others feel. (4) Altruism, which keeps before the adolescent the ideal of working for and helping others. In view of these facts it is natural for young adolescents to want to join groups of youngsters of their own age, to form clubs and societies, and to work together. These youthful organizations frequently wield a greater influence in character formation at this age than do school or even home. It is in them that ideals are conceived, practical norms of conduct are set, and leadership, good or bad, is developed. If left to themselves adolescent clubs can do much harm to character when the young leaders are bad types. With proper guidance however youth groups can be a most powerful tool in building wholesome character.

Qualities for Youth Guidance

The success or failure of an organization intended for adolescents will depend in large measure upon the type of guidance given it. "Training the Adolescent" has this to say on the subject: "Not everyone is fitted to guide the adolescent's impulse for organized effort into the

rights channels. The person who directs this tendency well must have sympathy with youth and be patient with its mistakes. He must be able to identify himself with the group without the appearance of condescension. He must enter into the enthusiasms of adolescents without losing his own self-possession, and he must be able to temper their eagerness without crushing it. He should have an interest in the young and in what appeals to them; tact to meet the problems that arise; vision to see boys and girls as future men and women, who are to be trained to morality and efficiency. The leader who possesses these qualities will win the adolescent's confidence and maintain it. He will inspire them to seek advice voluntarily, and gladly to submit the affairs of their association to his guidance." These are qualities which we should look for in selecting adult leaders for the Junior K. of L.

Cautions in Organizing the Juniors

Every K. of L. council should understand that in organizing Junior councils it is not only satisfying one of the most serious obligations put upon it by the K. of L. constitution, but it is also satisfying one of the most fundamental natural instincts of youth. However, before calling together the youngsters who are to make up the Junior council it is very strongly urged that a serious study of the problem be made. "Only fools rush in where angels dare not tread." Ours should be the part of the angels. The following cautions are suggested:

1. Beginning a Junior council should not be approached in the spirit of "Blind Man's Buff." All interested in attacking the problem (and all ought to be) should first of all learn what they can of adolescent psychology and youth organization. Very well recommended is the fine book, "Training the Adolescent" by Raphael McCarthy and published by the Bruce Publishing Co. of Milwaukee.

2. Scout out the best in adult leadership for the Juniors. Those in charge of the Juniors should be of good character, should understand youth, and should have enough time to be able to plan and attend the meetings.

3. Plan a well balanced program of activities for the Juniors. It is the height of folly to call together the Juniors and not know what to do with them. In general the Junior program should be centered about the following points: Catholic activity; Lithuanian language, history, song and dance; American history, literature and song; world art, music and culture; socials, entertainments, and games; sports and outdoor activities.

4. The Juniors should feel that it is their organization. They should elect their own officers, conduct their own business, and carry out their own programs. However they should not be like a ship cut loose from its moorings to drift with the tide. The adult leaders should always be on hand to make suggestions and give advice, to direct activity into the proper channels, remaining as much as possible behind the curtains.

5. Keep the young members active and interested. Encourage them to be doing things, whether it be giving talks, exchanging ideas, singing, dancing, playing musical instruments, acting or entertaining. Give them short, pointed instructions, but do not force them to submit to the torture of endless lectures, speeches or readings. By being active doers they are training for leadership.

6. Regular K. of L. councils should not subsidize every party, social, entertainment or excursion organized by the Juniors. Adolescents are eager, enthusiastic, and capable of surprising achievement. Do not put them "on the welfare" by giving them free "bread and circuses" as did the Romans of old. Show an interest in them, but train them to earn their own money and pay their own way.

Conclusion

Study—plan—act—this is the key to success in any undertaking. It will prove especially so in organizing the Junior K. of L. May no K. of L. council shirk this grave duty. Now is the time to prepare. Make 1952 the Year of the Juniors!

NAUJOS KNYGOS

ŽEMĖ. Naujosios lietuvių poezijos ontologija. Redagavo Kazys Bradunas. Įvadą parašė Juozas Girnius. 193 pusl. Išleido "Lietuvių Dienos" Los Angeles, Kalifornijoje. Kaina 4 dol. Ontologijoje yra tilpę šių mūsų jaunųjų poetų kuriniai: Juozo Kėkšto, Kazio Braduno, Alfonso Nyko-Niliuno, Vytauto Mačernio ir Henriko Nagio.

Taigi turime progos susipažinti su naujosios mūsų poetų kartos kuryba. Knyga labai vertinga. Sveikiname.

LINKĖJIMAI

Kostui Zaromskiui, Vyčių organizacijos garbės nariui, padaryta operacija. Operacija gerai pavyko ir p. K. Zaromskis jaučiasi gerai. Jis yra šv. Kryžiaus ligoninėj Chicagoje.

Linkime greit pasveikti.

'Joninēs' - Eve of St. John's Day

"Joninēs" is the biggest mid-summer holiday which is celebrated on the eve of St. John. This custom has come down to us from earliest times and is enjoyed by young and old alike. The day before "Joninēs" right after lunch, the young people would go outdoors to the fields in groups—out to the woods to pick healing herbs. It was said or believed that these flowers or plants picked on this eve had healing qualities for after this great feast day it was the belief that witches destroyed their healing qualities.

That same evening a great bonfire is lit, located on a hilltop and torches of burning pitch are hung on long poles or on hubs of old wagon wheels. This fire was supposed to light up the fields and thus protect the crops from all kinds of wind and fire and witches' spells. That very night all the evil spirits and witches would arise and would try to harm the crops, animals

and people. The people wishing to protect themselves from the evil spirits would take part in various superstitious rites and ceremonies.

The young people would go in pairs, arm in arm around the bonfire and would attempt to jump over it. Those who successfully jumped over, it was said, would be protected from all illnesses. If a boy and girl became acquainted that St. John's night and successfully jumped over the bonfire, they were destined to wed!

In some parts of the country the head of the house, on St. John's morning and sometimes on the eve, would run around his fields naked or would ride around his fields astride a branch of a tree. It was then said that no spell could be cast over his fields. He would drive his animals through the embers of the bonfire so that they would remain well and he would scatter the ashes from the bonfire around his fields to protect them. In Eastern Lithuania cows would

be decked out with branches from various trees, so that the witches would not come near them and would not be able to spoil their milk.

All St. John's night the young people would stay up and not go to bed at all. At night they would bathe in the streams, especially the women so that they would be healthy and pretty. This water had therefore great healing powers.

In one locale (Antaliepteje) on St. John's Eve they would put the horses out to pasture—the men would bring whiskies and the women would bring bacon and other food. Then from this group would be chosen a bride and groom. If they got along real well then the year would bring good crops, if not, then a bad crop year would follow.

At the bonfire there would be a great deal of prophesying. Young girls would plait wreaths and would throw them against a tree with back turned. As many trials as it took the young woman to get her wreath to catch on a limb, that—alas—would be the number of years she would have to wait before she would marry. Other girls would sleep with a wreath under her pillow and her dream would reveal the identity of the young man she would marry. Then a third was to immerse the wreaths, both of young lads and young girls, and the wreaths of the boy and girl which met in the water would indicate a couple to wed!

At exactly midnight blooms the fern blossom. He who finds the bloom knows where all the world's wealth lies—to him is revealed all the hidden gold and money. However, that bloom is difficult to find even though everyone searches for it. Evil spirits appear on the paths to frighten the searcher and the evil spirits themselves attempt to find it so that the searchers will not find it.

There are many without end of these rites and ceremonies and these customs vary in different parts of Lithuania.

All of these superstitious beliefs tie-in with the Lithuanian rural life—to protect crops, animals and people; to find a happy married life; to find wealth;—all these things the blooming fern blossom reveals to him who finds it!

The wishes of a young Lithuanian (perhaps with the help of the fern blossom):

Young people, dear mothers and fathers. May the fern blossom bloom today in your hearts! Let us fly—even though it be just in dreams—to that dear and beloved, now suffering land! There, from whence we or our parents came. From there where the old river Nemen washed away your sweat; where it washed away our

salt and bitter tears; there—where our native land gave us succor. For that great forest of Lithuania, that peaceful Baranausko Anykščių šilelis, again will comfort your persecuted soul. Her branches and leaves will hum her great song of the past! The powerful waves of the Baltic Sea will flow and give life in your longing breast.

Today, let bloom again that fern blossom of wood and forest in your heart! May there bloom in it a strong love of country and may it never, never wither!

Translated from the Lithuanian article of Stasys Šimonis by Mildred Chinik, Pittsburgh, Pa. (19).

Kas bijo šešelio, šešelius temato.

—Maironis.

*

Laisvė tuomet neša palaimą, kaip ja ne pikt-naudojama.

*

Dvasinis aklumas yra pats baisiausias aklumas.

*

Daugelis labai rupe스팅ai, apdairiai stengiasi pereiti per gatvę, bet jokio rupe스팅umo nepareiškia, kaip jis turi elgtis per visą savo gyvenimą.

*

žmonės, kurie puola religiją, paprastai religiją labai mažai pažįsta.

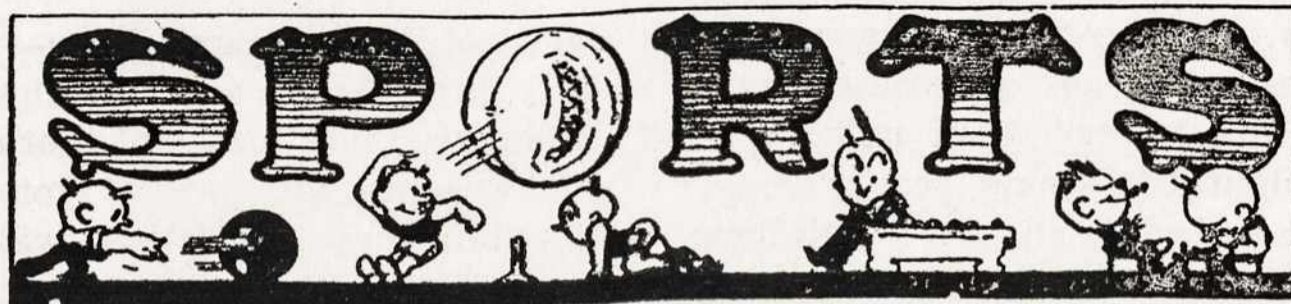
*

Kuo yra saulė gamtai, tuo yra religija žmogaus dvasios gyvenimui.

*

Sutikti pilnutinį žmogų yra labai retas dalykas. Paprastai žmogus yra pavirtęs arba tik pilvu, arba tik metalo gabalu, arba kvailo išdidumo burbulu ir tt.

LIETUVIS KANADOS ČEMPIONAS

Dalyvaus pasaulio kandidatų rungtynėse 1952 m.

Lietuvos meisteris Povilas Vaitonis, Hamilton, Ontario, iškovojo Kanados šachmatų pirmenybėse pirmą vietą ir drauge Kanados čempiono titulą 1951 m. Pirmenybės įvyko tolimam Vancouver'y, Br. Columbia, dalyvaujant žymiausiems Kanados žaidėjams, kaip: M. Fox—Kanados meisteris, F. Anderson—Ontario meisteris, Dr. Bohatirchuk—buv. Ukrainos meisteris, Yanovski—keleriopas Kanados meisteris, Jurševskis, latvis—British Columbia meisteris. Viso 13 dalyvių.

Vaitonis, be pralaimėjimo, surinko $10\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ taškų (3 partijos lygiomis su Anderson, Yanovskiu ir Jurševskiu). Antroj vietoj jaunas Toronto studentas F. Anderson 10-2 (pralaimėjo Bohatirchuk ir 2 lygiom). 3 v. Bohatirchuk 9-3 taškų. Toliau eina Yanovski—8, Dr. Divinski— $6\frac{1}{2}$, M. Fox ir latvis Jurševskis po 6 taškus.

Meisteris Vaitonis laimėjo ne tik Kanados nugalėtojo vardą, bet įgavo teisės kitais metais žaisti pasaulio kandidatų rungtynėse (International Tournament). Į tas rungtynes įsikvalifikavo nuo Europos 5 meisteriai, nuo Pietų Amerikos—2, Kanados—1 (Povilas Vaitonis) ir JAV, greičiausia, 2.

Šis didelis Vaitonio laimėjimas padarys gražų patarnavimą lietuvių vardui. Kanados šachmatų pirmenybės buvo labai plačiai reklamuojamos per radiją ir spaudą, pabrėžiant, kad Povilas Vaitonis yra buv. Lietuvos meisteris ir 1950 Ontario meisteris. Be to žinia apie Vaitonio laimėjimą nuskambės po viso pasaulio šachmatų ir sporto spaudą.

Naujasis Kanados meisteris P. Vaitonis, grįžtant iš pirmenybių, buvo gražiai sutiktas Hamiltono aerodrome. Jį pasitiko burys žurnalistų, fotografų ir hamiltoniečių minia.

Vaitonio kelionei buvo sukelta virš \$450 (Bostone \$102, Chicagoj \$52, Torontoj \$160, Hamiltono parapijos \$50, Hamiltono ateitininkų \$43 ir Hamilton Chess Club'o \$50). Čia parodytas gražus lietuvių solidarumas.

Vaitonis išmoko šachmatais žaisti budamas 6 metų. Jo tėvas (Užpalių vargonininkas) davė pirmąsias šachmatų žinias. 1931 m. Vaitonis

jau laimėjo universiteto pirmenybes, Kaune. 1932 m. Vaitonis buvo antras Lietuvos pirmenybėse, po Mikėno. 1934, 1937 ir 1938 Vaitonis laimėjo Lietuvos pirmenybes priešaky Mikėno, Vistaneckio, Luckio, Abramavičiaus, Arlausko, Tautvaišos ir kitų.

Vaitonis sėkmingai atstovavo Lietuvai šachmatų olimpiadose ir pasaulio pirmenybėse: 1931—Prahoje, 1933—Folkestone, 1935—Varšuvoj, 1936—Muenchene, 1937—Stockholme ir 1939—Buenos Aires.

Linkėsime meisteriui Vaitoniui ir toliau skinti šachmatinių laimėjimų laurus—lietuvių garbei.

K. MERKIS.

K. Škėma—Bostono šachmatų meisteris

Spalių 12-14, 1951 Bostone įvyko 18th Annual (1951) Boston Chess Championship Tournament, kuris baigėsi gražiu lietuvių Kazio Škėmos laimėjimu. Jis pelnė 5-1 taškų (2 partijos lygiom, t. y. be pralaimėjimo). Antrą vietą dalinosi Sol Rubinow (M.I.T.) ir Dr. J. Keilson (Harvard Univ.), turėdami po $4\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ taško. Viso 12 dalyvių.

K. Škėma jau antri metai laimi Bostono šachmatų pirmenybes ir didžiąją Bostono pereinamąją dovaną (The George Sturgis Challenge Trophy).

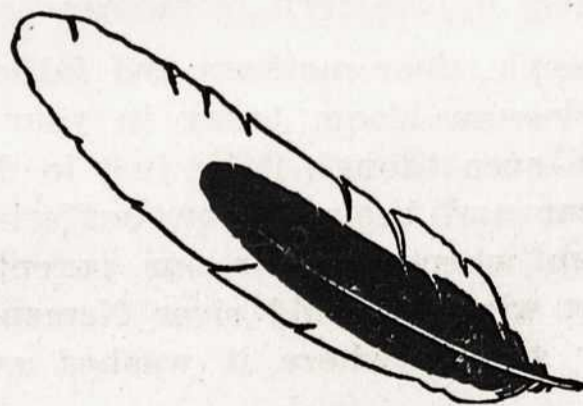
1949 m. toji dovana buvo Povilo Tautvaišos rankose. Jis dabar Chicagos meisteris.

J. Starinskas Bostono B klasės meisteris.

Kitas lietuvis Jonas Starinskas iškovojo pirmą vietą Bostono B klasės šachmatų pirmenybėse ir laimėjo The Emil Reubens Challenge Trophy.

1950 m. Bostono B klasės meisteriu buvo taip pat lietuvis Petras Kontautas.

“Boston Herald,” spalių 15, rašo: “Two Lithuanian D.P's last night made a complete sweep of the Boston city chess tournament by winning the Class A and Class B championships . . .”

SPORTS IN EUROPE

By ROMUALDAS LEIMONAS, South Boston, Mass. (17)

Because I am a Lithuanian who came to this country only two years ago, I would like to tell you about school sports in Europe as I remember them.

As in this country, athletics are very important to the schoolboy. Most outstanding is physical culture, or gymnastics which are taught every day in all schools. Every pupil is required to participate and there can be no excuses. The motto is the well known proverb: "A sound mind in a sound body." Once a year most of the nations hold large sports festivals where the program consists of gymnastics by high school students. Because of the magnificent spectacle, thousands of people look forward to this annual event. Unfortunately, I left Lithuania before I was old enough to take part in these gymnastics, but always wanted to do so. These gymnastics are probably best developed in Czechoslovakia and the Baltic nations.

Next in importance in the European sports program are the so-called light athletics. Although there are many contests in running between schools, most of the attention is focused on the shot-put, discus-throwing, the high jump, and the broad jump. New records are set very often by high school athletes and certainly Europe owes its many good sportsmen to the schoolboy sports program.

Tennis has many followers too. Although it takes time to learn how to play this game, the pupils enjoy it very much. They practice in outdoor courts during the spring and summer and in indoor courts in the winter. Most of the matches are played on Sundays.

No school in Europe is without a soccer team. Soccer is played in an outdoor court the size of a football field. The game is played with a round ball, but little smaller than a basket ball. On two opposite ends of the field are goals, just as in football only not as high. They usually have nets as in hockey. The idea of the game is to kick the ball into the opponent's goal. The players have no right to touch the ball with their hands or arms. The players can't trip each other, push or kick on purpose (considered a foul).

Usually, there are two teams in high schools: A varsity and junior varsity. The varsity team plays all important meets while the junior varsity players get only preliminary games. The games are usually played on Saturdays and Sundays. Being a soccer fan and player myself, I like the idea of having games played on Sundays. Every bigger town has a professional team—often two teams—the first and the second. Besides those teams, there is a so-called junior team. It consists of students up to 18 years. That team represents the town's best student players and plays once a week in a special league.

The standard of the game is brought up very high by high school players. Soccer is a tough game to play because it requires courage, speed, and strength. In Europe as in United States, sportsmanship stands above all. I can still remember my soccer coach's words: "It is better to lose playing a clean game than to win playing it dirty."

In Eastern Europe because winters are cold, everything is frozen. Therefore ice skating is very popular among the students. While there are many contests in ice skating, hockey isn't played too often.

Because the hills and mountains are covered with snow all winter, skiing is popular all over Europe. Many high schools have groups of ski teams.

Basketball is very popular, but it is more seriously played in the Baltic nations. Because the schools develop such good players, the competition is very keen. In 1937, 1938 and 1939 Lithuania took the European championship by defeating Latvia in the final games.

Basketball teams in high schools are most important. Each school has two teams and competes with its rival teams.

In Europe baseball is not popular, so the boys and girls miss the great thrill of that American game.

While the games played in Europe and United States may differ, boys and girls the world over are interested in athletics. If more soccer could be played in this country and more baseball in Europe, I feel that both would have great sports programs. Maybe some time in the future there could be inter-national school competitions. That, indeed, would be ideal.

Pittsburgh, Pa.

COUNCIL 19

There was more than a fair representation from Pittsburgh at the national convention held in New York City. As Bernie Stukas (Rochester) asked, "How many of you are here from Pittsburgh?" Yes, we were well represented—35 of us to be exact.

In Father John Jutkevicius' Lithuanian Affairs Committee report, Council 19 was commended for the greatest number of letters written in the past year. Credit really goes to Helen Girdis and Nellie Kuntz for their untiring work.

It makes us all happy to see that one's work in an organization does not go by unrewarded. Stephen Onaitis, now of Council 19 and for many years member of Homestead Council, was awarded the coveted 4th degree medal during our national convention. Congratulations, Steve!

One day or so after the delegates returned from New York, they started to formulate plans for the coming year at an officers' meeting held on Thursday evening at the new home of the Chiniks. The immediate plans are: (a) Bowling on Sunday evenings; (b) Card Party to take place on October 16. The comely president of Council 19, Jeannie Walkauskas, came back imbued with enthusiastic spirit and ideas from the convention. An orchid to her for the good job she is doing of conducting all her meetings solely in Lithuanian. Joseph Boley would be proud of her for that was one of the things he stressed in his splendid and moving tribute to Mykolas Norkunas, our founder. Aside from being one of the most impressive talks of the convention and aside from conveying many messages of importance to all the Knights, one of the things he suggested we can all remember and practice:

"Lietuvybė yra Dievo dovana..."
The usual excuses "Drašos truksta" and "Nemoku" heard over and over again should be ERASED from our vocabularies and a firm

Resolve: to speak Lithuanian,
to write Lithuanian,
to think Lithuanian,
should henceforth be carried out at all of our meetings, homes and other Lithuanian affairs!

Mitzie

OFICIALUS SKYRIUS

ENTHUSIASM—How to Create It

Enthusiasm can be created—by salesmanship—by you.

You've got authority. You can drive the people under you up to a certain point. But unless you can generate the spirit of enthusiasm in your K. of L. you are missing one of your best "helpers."

That doesn't mean trying to turn your council into a bunch of starry-eyed zealots. People just don't get that way over work. But it does mean putting a spark and a lift into the job.

That's done by salesmanship and the power of example. Few leaders get far without the ability to generate enthusiasm.

Know the secret? It is taking a real interest in your job. When you're interested in something—you have enthusiasm for it. That goes double for your job. Let's cultivate it because it is just good business.

To inspire enthusiasm, the procedures are simple but important.

1. Think of yourself as seen through the eyes of your group.

2. Gain their confidence. Let them know you are working with them.

3. Let them know that your aims and theirs are identical.

4. Don't be paternalistic in trying to inspire enthusiasm. It can only come out as confidence in you and respect for you is built up.

PHIL CARTER,

New England Leadership Chairman.

Next: COMPLAINTS.

CHRISTMAS GREETINGS

We are fast approaching the month of December, the month of Christmas greetings. This would be a good time to arrange a Christmas greeting to your fellow councils and friends. Ours is the privilege to support the Supreme Council and its numerous enterprises; as an indication of our true K. of L. spirit, which is essential to the continuation and advancement of a progressive organization.

Send your Christmas greetings direct to VYTIS, 395 West Broadway, Box 29, South Boston 27, Mass. before November 20th (deadline) together with a check payable to Knights of Lithuania.

JOHN A. STOSKUS, Vice-President
Supreme Council.

VYTIS ADS

Have you a dance coming up? Or some important affair that you want all your members to know of? An ad in the VYTIS will call attention to the date and occasion.

Or perhaps a K. of L. friend has a business or a service he would like us to know about it. An ad in the VYTIS will bring his name much closer to us.

Do your friends a favor by placing their ad in the VYTIS.

RATES

1/8 page \$5.00	1/6 page \$6.75
1/4 page 10.00	1/3 page 13.50
1/2 page 30.00	2/3 page 26.00
Full page—\$35.00	

NAUJOSIOS ANGLIJOS APSKRIČIO SEIMAS

Lietuvos Vyčių Naujosios Anglijos Apskričio pusmetinis seimas įvyko šių metų Rugsėjo 30tą dieną šv. Antano parapijoje, Ansonia, Connecticut.

Seimas pradėtas malda, kurią sukalbėjo kun. Jonas Jutkevičius.

Seimą sveikino: kun. Benediktas Gauronskas, šv. Antano parapijos klebonas; kun. Jonas Jutkevičius, Centro Lietuvių Reikalų Komisijos pirmininkas; kun. Jurgelaitis, O.P.C., Providence Kolegijos Profesorius, Providence; kun. A. Kontautas, So. Boston; kun. Adomavičius, Kennebunkport, Maine; ir Frank Vaskas iš 29tos kuopos, Newark, New Jersey.

Pereito seimo protokolas buvo perskaitytas ir priimtas. Phil Carter, Sporto Vedėjas, išdavė savo raportą. Tuoju prasidės Naujos Anglijos Apskričio Kegliavimo Varžybos. Jisai taipgi pranešė, kad žuvavimo Konkursas baigsis Gruodžio pirmą dieną.

Juozas Sakaitis išdavė Ritualo Komisijos raportą ir ragino visas kuopas daugiau dirbti ritualo reikalais.

Louise Totilas išdavė išdininkės raportą.

Louise Grazulis, istorinių dokumentų globėja išdavė savo raportą. Ji prašė, kad kuopos atsiųstų jai vertingesnių dokumentų iškarpas.

Mandatų komisija pranešė, kad iš 11 kuopų į seimą atsilankė 6 kunigai, 71 delegatas ir 8 svečiai.

Vincas Grazulis išdavė pikniko raportą. Piknikas įvyko Gegužės 20tą dieną, Marianapolio Kolegijoje. Pelnas buvo pasidalintas su Tėvais. Marijonais.

Juozas Lola išdavė Visuotinio Vyčių Seimo raportą. Seimas įvyko New Yorke, Rugsėjo 6-9tą dienomis.

Kun. Jonas Jutkevičius išdavė Lietuvos Reikalų Komisijos raportą.

Ponia Mary Minkus buvo išrinkta Lietuvos Reikalų Komisijos Pirmininke.

Buvo išsiųsta laiškų Prezidentui Truman, Dean Acheson, Valstybės Departamento Sekretoriui, Warren Austin, delegatui Jungtinių Tautų organizacijoje, Mayor of Ansonia ir Governor of Connecticut.

Phil Carter buvo išrinktas Naujosios Anglijos Apskričio Pikniko Pirmininku.

Kun. Jurgelaitis buvo išrinktas rupintis lietuvių kalbos kursais.

John Olevitz buvo išrinktas dirbti kartu su kun. A. Kontautu jaunesniųjų Vyčių reikalais.

Seimas priėmė svarbių rezoliucijų ateinančių metų veiklos reikalui.

Naujos Anglijos Apskritis turės vadams kursus Lapkričio mėnesį. Apie tai bus laiku vi-

soms kuopoms pranešta. Apskričio Valdyba nuoširdžiai kviečia visų Apskričio kuopų valdybas į šiuos kursus, kurie įvyks š. m. Lapkričio 18tą dieną šv. Petro bažnyčios salėje So. Bostone, gausiai atsilankyti. Kadangi tai turės labai svarbios reikšmės, tai atlikite savo pareigą ir atvykite. Jei yra klausimų, kreipkitės iš anksto į Apskričio Valdybą.

Seimas baigėsi malda, kurią sukalbėjo kun. Gauronskas.

KATARINA YAKUTIS,

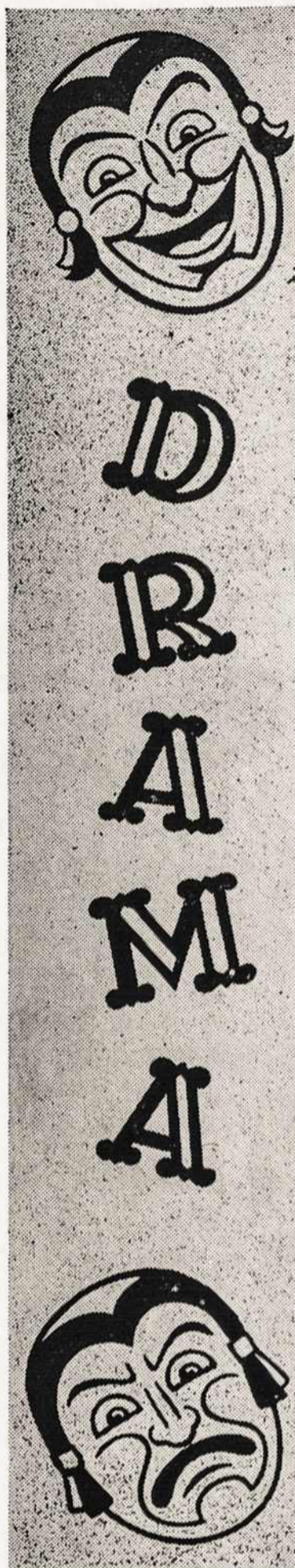
Naujos Anglijos Apskričio Raštininkė.

Juozas Bulevičius-Boley, buvęs Vyčių Centro Pirmininkas ir dabartinis BALF'o Vice-Pirmininkas, lankydamasis Naujojoje Anglijoje Worcester, Mass. ir Lowell, Mass., buvo sustojęs ir Bostone, aplankė "Vyties" Redakciją ir dalyvavo šv. Petro lietuvių parapijos koncerte, kurios programą išpildė komp. J. Kačinsko vadovaujamas parapijos choras, muzikas Rapolas Juška ir panelė Griškaitė.

New England District Convention held in Ansonia, Conn., Sept. 29-30. Left to right, John A. Sabulis, president of Council 135; Rev. B. F. Gauronskas, pastor and spiritual adviser; Rev. John C. Jutkevičius, chairman of National Lithuanian Affairs Committee; and Joseph A. Lola, district president.

THE ILLINOIS-INDIANA K. OF L. DISTRICT

The Illinois-Indiana K. of L. District Drama Group actors at the Don Varnas Post Anniversary Banquet (top). Left to right (seated): Alex Shulicke, Charles Ve šota; drama director Jack Jatis; Peter Butkus, Lucille Joslin, Frank Jurgaitis and Richard Jurgaitis.

Center (on the Šaltimieras Lithuanian Hour on WGES): Philomena Rekasius, Lucille Joslin, Jean Pavis, Tony Yuknis, John Pocius.

Bottom (The Broadway Barbecue Show): Peter Butkus, John Pocius, Alfonse Zemaitis and Alex Shulicke.

Ansonia, Conn.

COUNCIL 135

Congratulations are in order for our legal adviser Joseph "Law" Chernauskas who has risen to the seat of Judge in our City. Lots of luck, Joe.

Our summer events concluded in fine spirit and a good time was had by all. Our chairmen did a wonderful job. You members who missed them, missed a great deal.

We all wish Joe Ardinskas the best of luck in his new venture up Hartford way. We hate to lose you. (Council 6 please take note!)

Many thanks to Isabel Trapkauskas for the splendid job she is doing since taking over the chairmanship of our Lithuanian Affairs Committee. Keep it up!

The national convention found "New England's Youngest and Most Popular Council" well represented. The good will ambassadors from Ansonia made many new friends and renewed old friendships.

"Varsh" one of the local's finest (policeman) has been conducting an investigation as to who sent him the postcard with "Seagrams" on it. Lots of luck Varsh from the gang, who couldn't spare much.

Two welcomed guests at our last meeting were Jack L. Jatis of Chicago who helped us get started, and Ruth Buzun from Toronto, Canada, who helped Johnny Stefon get started after the meeting.

Night Owl

OUR CONSTITUTIONS ARE READY!

Our Constitutions are now ready and your order will be mailed to you shortly.

If you or your council want to order any please contact our Treasurer. They are 25c a copy.

Frank Gudelis, Treas.
129 Rita Street
Dayton 4, Ohio.

New England District

The semi-annual convention of the New England District, Knights of Lithuania, was held Sunday, September 30, at St. Anthony's Hall, No. Main St., Ansonia, Conn. The convention was attended by over 75 delegates from councils in Worcester, Mass.; Norwood, Mass.; So. Boston, Mass.; Westfield, Mass.; Lawrence, Mass.; Lewiston, Maine; Ansonia, Connecticut; Hartford, Conn.; Waterbury, Conn.; Cambridge, Mass.; Providence, R. I.; Brockton, Mass.; Athol, Mass. Council 135 of Ansonia acted as official host to the convention.

The convention opened with a high mass that was celebrated 10:30 a. m. at St. Anthony's Church by Rev. John Adomavicius, O.F.M. from Kennebunkport, Maine. The sermon was preached by Rev. Benedict Gauronskas, pastor of St. Anthony's Church.

The session in the afternoon was opened by John A. Sabulis, president of the local Council 135, who introduced Joseph A. Lola of South Boston, president of the New England District. Greetings were extended to the convention by Rev. Benedict Gauronskas, pastor, Rev. John C. Jutkevicius, former national spiritual adviser, Rev. Anthony Jurgelaitis, O.P. of Providence College, Providence, R. I., Rev. Albert Contons of So. Boston, Mass., Frank Vaskas of Newark, N. J. who greeted the convention in the name of the New York-New Jersey District, Rev. Michael Tamulevicius of Worcester, Mass.

Phil Carter of Providence reported on the sports program for the entire district, while Joseph Sakaitis of Worcester gave a report from the Ritual Committee. Mrs. Mary Waitonis of Providence, R. I. gave a detailed report on the national convention that was held in New York Sept. 7, 8 and 9. Vincent Grazulis of Worcester spoke about

the district picnic which took place in May at Marianapolis College in Thompson, Conn. Mrs. Bernard J. Minkus of Westfield, Mass. was elected Chairman of the District Committee on Lithuanian Affairs.

It was reported by Rev. John C. Jutkevicius of Worcester, Chairman of the National Committee on Lithuanian Affairs, that the terrible persecution of the Catholic Church in Lithuania by Soviet Russia continues with the greatest intensity. According to the latest information received from 3 young men who escaped from Lithuania after being in the underground movement in Lithuania, only 200 priests remain of the 2,200 that existed in pre-war Lithuania. There is no bishop left. Of the 11 that were, 3 have been murdered while the fate of the 8 others is unknown. People must get a permit to go to church but they are afraid to get the permit because a permit means automatically a ticket to exile in the barren wastes of Siberia. Churches have been made warehouses by the Russians who are bent on wiping out even the trace of religion in Lithuania. Churches are taxed so high that few of them can afford to remain open.

People are eager to leave the country to escape the ruthlessness of Russian tyranny. This is almost impossible because of the Iron Curtain. Some, however, do manage in more ways than one. Recently three Lithuanians, ordered to sea duty on a Russian ship, locked up the Russian members of the crew and made their escape to Sweden. Since then a Russian order took off all Lithuanians from Russian ships.

Because of these atrocities, it was unanimously decided to send letters of protest to the United Nations and to the U. S. Government asking them to take steps to bring about the immediate withdrawal of the Russians from Lithuania and to restore Lithuania's Independence at

once. It was also voted to request the U. S. Government to ratify the Genocide Convention which would open up the way for Lithuania to present her case against Russia to the entire world.

JOHN A. SABULIS.

Waterbury, Conn.

COUNCIL 7

Our annual picnic was held in Watertown on August 5th at Smith's Pond. "Happy" Greblunas was in charge of arrangements.

The PINK AND PURPLE golf match took place on the East Mountain Golf Course last month. "Yog" Yankauskas was chairman of the affair, assisted by "Vinnie" Lukmin and "Olly" Stevens.

WATCH OUT SAMMY SNEAD! The latest word has it that "Olly" Stevens' golf scores are getting lower and lower!

STILL BRAGGING about the hole in one that he almost made, is "Vic" Galgot. The ball missed the cup by a mere fraction of an inch!

THE LATEST MEMBER to hit the roads these days, is Fran Shukis. She is now a proud owner of a maroon convertible.

OUR BOYS' SOFTBALL TEAM is doing wonders! Manager "Hap" Greblunas boasts that they have had all wins and only one loss so far this season.

K. OF L. CALENDAR

- November 18—Gary, Indiana (82) Banquet, Legion Hall.
- November 22—Cleveland, Ohio (25) Dance, Lithuanian Hall.
- December 1—South Boston, Mass. (17) Dance, Hotel Kenmore, Boston.
- December 25—Brooklyn, N. Y. (41) Christmas Dance.

Westfield, Mass.

COUNCIL 30

At our last meeting, it was voted to have a card party, October 9, in the church parlors. That same evening also marked the formal opening of our newly decorated church parlors and fully equipped kitchen.

James Rogers, delegate to the national convention, and Anne Jutt, alternate, are expected to give us a complete report on the convention which took place in New York City.

A wedding, of much interest to all of us K. of L'ers, took place on August 4. Gladys Kazlauskas and Frank Jonaitis were married on that day. After their honeymoon they will make their home in Dover, Delaware where Frankie is stationed with the Air Force. We wish the couple many years of happiness and good future.

Vacationing at Lake Champlain were Peter and Dolores Lingaitis, Marcia Dardinski, James Rogers and Nellie Lingaitis, who with Anne Jutt, also spent some time at Hampton Beach.

Mr. and Mrs. Bernie Minkus and their daughter spent a few days down The Cape.

Dee-dor

Detroit, Michigan

COUNCIL 102

National Convention

Overheard at the New Yorker Hotel as Bob Boris picked up the telephone one evening—"I wish they'd all go back to Lithuania." Apparently, it was just too much for the operator during the convention! Julie Bender and Eileen Stankunas seemed to have had a good time at the convention because at our council meeting, both Julie and Eileen just couldn't stop talking. Anna Mae Uznis, Terry Bender and Mary Plunkett certainly had their share of New York. Why didn't the girls come back to Detroit with the rest of the delegates? Guess everyone enjoyed themselves in Room 3521—occupants were Carl Gobis and 'Chuck' Stepanauckas.

The picnic held by the Lithuanian Roman Catholic Federation from which all proceeds went to Council 102's building fund, was a success. We think all members of A.L.C.F. and our members who worked so diligently for our council's benefit.

Enroute to the convention in New York were Dave and Ed Vaskas of Worcester, Mass. (116), who made

Rev. Ignatius Vichuras of Gary, Indiana. He is a product of Gary, served as an altar boy at St. Casimir's Church in his childhood days and now returns to his home town as newly-appointed pastor of the church. Council 82 most heartily welcomes Father Vichuras as pastor and spiritual adviser of Gary Knights of Lithuania.

a short stop at Detroit. It was wonderful to see them again. Next time they'll have to visit our famous "Belle Isle."

Brian Paukstys was home on a 10-day furlough. He is now Corporal and looks good in his uniform.

Bowling season is here again. At our first night of bowling, September 14th, it seemed as though all bowlers complained their averages weren't up to par. Jo paplinskas, on the other hand, was worried because her average that evening was much too high. That's all right, Jo, just keep practicing.

"Lou"

Linden, N. J.

COUNCIL 113

After a long absence, we return with K. of L. interests in mind.

We are striving to put our council back in the spotlight it held several years ago with a large membership and all sorts of activity. Our group, large or small, has always been cooperative and most sociable, therefore eligible new members will be warmly welcomed. Meetings are held the last Thursday of each month.

Those of you who like to bowl,

come right out and bowl on Sundays. You don't have to be an A league bowler. All we need to end up in first place is a full team, some practice and fortitude.

If you never came to a BUCK-AND-A-HALF-NITE in Linden, come over and see what you've been missing; if you have, you'll be interested to know we're having another, some Saturday in November. The date will be announced later.

Our delegates to the national convention, Victor Guzewicz and Peter Samolonis, will submit a complete report at our next meeting.

We have been a little lax in Lithuanian Affairs up to now but are resolved to take action on it this fall.

Dorothy Horning and Henry Nemonskas were enrolled as new members at our last meeting. We hope our membership will continue to grow each month.

Mr. and Mrs. Peter Bartus were blessed with a baby girl.

The Crystal Ball

Great Neck, N. Y.

COUNCIL 109

We had a very busy summer season of council activities: Softball games, dances, beach parties, social nights and finally the national convention held in our district.

On Sunday, September 2nd, a ball game and picnic was held, with the New York (12) and Newark (29) as our guests. We again were the victors, having won by a wide margin of 11 to 2. Many a slip was taken on the wet grass by members of both teams who played the game clear through the afternoon of drizzling rain. The social following the game got us right in the mood for a wonderful evening of songs, and just plain fun. Ann Martens sure can pick the games, can't she! Rev. A. Jurgelaitis, O.P., instructor at Providence College was our honored guest. We enjoyed having him with us and hope he'll visit us more often.

Great Neck members were well represented during the national convention days. We were most pleased to meet Rev. Ronald MacDonald, former priest of our St. Aloysius Church at the Friday night's affair where his sister played and sang . . . We understand that Mary Truss and Jo Rusas practically ran all the way from Coney Island to the hotel. Next time we'll send along a chaperone . . . Wonder who took Ann Martens home from the con-

vention? . . . Lil Remenchus, Mary Kober, and Jo Rusas gleaming in their stunning outfits at the dance . . . Lou Ann Sosaris on the lookout for someone. Did he find you? . . . We are indeed proud to have two of our own members elected to office for the coming year. Al Wesey was re-elected national president and Jo Rusas, national recording secretary. Both of them are well know and active K. of L'ers in our council and district.

Anniversary greetings to Bertha and Harry Rubenau. Let's see you at some of our meetings—you're being missed. The same goes for Jo Simanovich. Birthday congratulations to Bill Bernatovich, perennial member of our Social Committee.

We wish all fellow Knights from here to California a very pleasant and joyous Thanksgiving, and hope that we will be reminded of the gratitude to God for the many blessings bestowed on our K. of L. organization.

"JAN"

Cleveland, Ohio

COUNCIL 25

Our council sponsored a picnic for the benefit of Our Lady of Perpetual Help Church building fund. The picnic was a success due to the untiring efforts of Leo Alberts, chairman, and his committee. Our president, George Brazis, presented Father Angelaitis, spiritual adviser and pastor of the church, with the profit. He hopes the donation will help speed up the production.

On September 9th, our council had a social picnic to which other Lithuanian organizations were invited. Everyone enjoyed watching the baseball game between Joe Baltrus and Leo Alberts. Leo's team won with a score of 12-5.

Our delegates came home from the national convention with added inspiration. They would like to commend New York Council 12, hosts, for the splendid way in which they handled the whole convention. Congratulations to Mary Susin (25) and Bob Boris (102) on winning the polka contest, pre-convention evening.

Delegates who came home in time for the council meeting, were honored guests at a luncheon preceding the meeting, given by Mrs. Glugodiene, Adele Greb and Ann Akelis. Mary, Joan and Dorothy Susin received beautiful corsages and Mr. Joseph Sadauskas received a gift.

JOHN B. POCIUS, Chairman of Council 112 Dance to be held Saturday, Nov. 10 at D-G American Legion Hall, Chicago, Illinois.

John was President of Council 112 last year and is now Vice-president of the Illinois-Indiana District Drama Group. He is a graduate of the University of Illinois and is at present employed by the Westinghouse Electric Corp.

Sorry that Mary Trainy, Vicki Macielas and Bill Smith were not present. They prolonged their stay in New York a bit longer.

Thanksgiving Day is a big date on Council 25's calendar—dance to be held at the Lithuanian Hall. We extend an invitation to all members of neighboring councils.

We welcome George Kuzas Jr., our newest member. Old familiar faces like Andy Palzes and Al Polaski we're missed seeing at our meetings lately.

Al Mickus of Detroit visited some friends of his in Cleveland, and found time to look us up, too.

While attending the national convention in New York, Bill Smith found time to see "Gentlemen Prefer Blondes." Is that true, Bill?

The K. of L. bowling team is in third place in the Auxiliary League. We'll see how they make out at the end of the season.

Jo and Do.

Philadelphia, Pa.

COUNCIL 3

Delegates to the national convention—Hedy Sarcewicz, Helen Shields, Mary Grebloskie and Ay Stankus—have returned to us with favorable

reports and treasured memories of the wonderful hospitality and jolly moments encountered while in that great State of Confusion—City of New York.

With the cooler months gradually creeping in, we hope that all Council 3 eager beavers get in the groove for mapping out some evenings of fun, and dancing to help our treasury and bring in new members.

"Happy Birthday" greetings to Xenia Puodziunas (Sept. 23) and Joseph Kananavicius (Oct. 7).

Many members enjoyed the Labor Day week-end at the shore while others enjoyed the peaceful quiet at home. Cpl. Raymond Misauskas, home on leave, flew in from Tampa, Fla. Nicky Armata, a former member, is proudly sailing the ocean blues for Uncle Sam. Liutaveras Jurskis and Vyt Vidugiris are back from two weeks' maneuvers with the Reserves. Father Raila is parading a nice coat of tan after his week's vacation at Thompsonville, Conn.

"Mushe"

Norwood, Mass.

COUNCIL 27

We are forming a Junior K. of L. As a matter of fact, Fr. Peter and Brownie Kudirka are already working on this project with the help and cooperation of all members.

Frannie Neyins and his dance committee are busiers than ever planning a gay Harvest Dance, October 27 for all our fraternal brothers and sisters. We are looking forward to a large representation from council members, near and far.

Also working towards a successful Whist Party is Brownie Kudirka. The proceeds of this affair will go to St. George's Church fund.

Plans are being formulated for a Musical Minstrel Show. The committee is headed by Millie Tulis.

After the meeting, members left for Bird's Park where Sophie Nevins, Stella Navickas and Ann Glebus served delicious hamburgers. Everybody joined in singing, dancing and the Treasure Hunt. Ann Kodis was the lucky one, she found the treasure. During the evening members sang "Happy Anniversary" to Brownie and Ann Kudirka. They have been married nine years and are proud parents of a little daughter, Elizabeth Ann.

We welcome into our fold Eddie Tarutis and Vinnie Kasauskas.

ABOUT PEOPLE YOU KNOW

Helen Cormier, who is with the Travel Agency at the Provident Trust Co. of Cincinnati, visited us during her vacation. (Wonder if she knows there's a K. of L. council in Cincinnati now?) . . . Kay Saulen and Elinor Peshin had a delightful summer at Nantucket, flying back and forth . . . Jean Vitaitis and Lil Kasauskas enjoyed a motor trip to Lake George. Ellie Navickas, a potential K. of L'er, accompanied them . . . The Nevinses spent their annual vacation at Saco Lake, Me., and now are full of energy and ideas as to how our treasury should be increased (Frannie is our erstwhile treasurer) . . . Bertha Bechnas is home after spending a good part of the summer in Hartford . . . Our president had profitable day at the Providence Picnic recently, "let's have a party, Shipper."

AMONG THOSE MISSING . . . Johnny Navickas. what's keeping you? Also Patrolman Balutis . . . Vinnie and Mrs. Kudirka haven't graced our meetings for quite some time . . . and many others . . . Has anybody seen Chris Morris, our vice-president, lately?

Amsterdam, N. Y.

COUNCIL 100

Steve Rimkunas' camp at Lake Galway, New York was the scene of the K. of L. outing held on August 27. In charge of the successful outing were Sophia Gavry, Sophie Olbie and Marion Jakaitis.

Mexican Hots, "Lithuanian Style," were served as a special treat by our expert cook, Sophia Gavry. Canoeing, rowing, card playing, and tossing horse shoes were enjoyed by all. Members and guests were: Robert Baltch, his sister Aldona of Binghamton, N. Y., Pfc. Michael Kerbelis, Pfc. Oscar Meling, Stanley Rimkunas, Robert Rataczak, Sophie Olbie, Sophia Gavry, Marion Jakaitis, Frances Raila, Mary Agard, Leo and Helen Druziak, Anthony and Mary Pakenas, Val and Theresa Kerbelis and daughter, Patricia, Ed and Marjorie Bablinskas and their two children, Sadie Kissel, Eleanore and Ed Baranauskas, John Bakucionis, Steve Jankunas, Steve Mikolaitis, Bernice Blusis, Gertrude and Al Jan'auskas, Cambridge, Mass., Ann Tamolunas, John

Palilcnis, Mr. and Mrs. Michael Kerbelis, and Gene Gobis. We thank our host, Steve Rimkunas, for an enjoyable day at his camp.

VACATION NEWS

Gene Gobis and Anne Staber spent a week in Boston, Mass. They met Phyllis Grendal, who made arrangements to accompany Father Contons and a group of the South Boston K. of L'ers on a tour of the state prison in Charlestown.

This year Lake George, New York attracted Bernice Blusis and Marion Jakaitis.

Ann Tamolunas enjoyed vacationing at Kennebunkport, Me.; Sophie Olbie at Sacandaga Reservoir, New York, and Sadie Kissel in New York City.

—:—

Four of our members attended the 38th K. of L. Convention in New York City: Sophia Gavry and Eleanore Baranauskas (delegates), Ed Baranauskas (alternate) and Gene Gobis. The committee in charge of this convention really did a magnificent job.

A committee composed of Val Kerbelis, Bernice Blusis, Sophia Gavry, Ed Bablinskas, Marion Jakaitis, Gene Gobis and Sophie Olbie has started putting plans in motion for one of the liveliest Halloween Masquerade Dances to be staged in Amsterdam. The dance will take place at the American Lithuanian Hall on October 27. Prizes will be awarded for the most novel costumes.

Smile and Sparkle

Worcester, Mass.

COUNCIL 26

Twenty-seven members left for New York City via rail, roads and air, and all twenty-seven returned home with renewed enthusiasm from the national convention. Many thanks to our wonderful hosts for a really fine convention. It was a week-end of high honors for two of our members, Tillie Gerulis and Joe Sakaitis. Tillie was elected national financial secretary, and Joe received his fourth degree. Congratulations.

C-26 was represented by Louise Grazulis and Joe Sakaitis at the N. E. District Convention in Ansonia, Conn.

"So long for a while" was said to three of our members—Bill Griegas, home on a 30-day convalescent leave, who returned to the Army Hospital at Fort Campbell, Ken-

tucky; John Liubauskas who is back at St. Bernard's Seminary; and Ed Grazulis who is back at the University of Louisville.

On the Agenda

Our bowling teams rolled off on September 21 at the 20th Century Alleys. We're practicing up for the New England District League with the hopes of winning more trophies. Next comes our military whist, which is being sponsored not only by the K. of L., but also by the Blessed Virgin Sodality and the St. Casimir Choral Club. The proceeds will be used toward gifts for the children of St. Casimir's School at their annual Christmas Party in December.

A membership drive will be held this month. Also our annual Harvest Dance will take place on October 27 at Maironis to which everyone is cordially invited. Father Michael, Louise Grazulis, Annemarie Pallys and Bertha Adomaitis are in charge of the Membership Drive, and Bill Bengtson and Eddie Danelavicius are in the driver's seat for the dance.

Eddie Danelavicius is gathering together all the council's talent and will be directing a Lithuanian play in the very near future. Watch for the date, place and title.

PERSONALITY OF THE MONTH

Mary Jankowski, one of our five fourth degree members, is the gal whom we salute this month. Mary has long been very well known in the National K. of L., as well as in Worcester and all of New England. In our council, she has served as president, vice-president and secretary, was head of the dramatic group, and directed many fine Lithuanian plays. She recently finished serving as a three-year Ritual Committee members for the New England District, and was assistant district secretary.

Mary was president of the St. Casimir Choral Club for many years, and as a result of her work, was elected an honorary member of that organization. Although she has her own family to look after now, she continues working on many committees for the K. of L. and the choir, and still has the same spirit behind her efforts as she did when she first signed up with the K. of L.

Keep it up, Mary! We're proud to have you with us.

"K and L"